

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சௌடாம்பிகை பேரில்
சங்கீ தானுபவ நவரச

அலங்கார கீர்த்தனை

702

இஃது

அருங்கோட்டைச் சேத்திரவாசியாகிய

கா. வீ. ராமசாமி செட்டியாரவர்கள் குமாரனும்,

சககீத சாஸ்திரிய லித்வான்

கே. வீ. ஆர்.

தருமலிங்கஞ் செட்டியார்

அவர்கள் இயற்றியது.

ஹைஸ்கூல் நெற்குத் தெரு முப்பதூர், மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

சோரன் செட்டியாரவர்கள் குமாரனும்,

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

அ. பூ. பொன்னன் செட்டியாரவர்கள்

மருமகனுமாகிய

5. சிவசங்கரன் செட்டியாரவர்கள்,

ஹைஸ்கூல் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ செல்வமுத்து செட்டியாரவர்கள்

குமாரன் 5. வீரப்பன் செட்டியாரவர்கள்

இந்த இருவர்கள் வேண்டுகோளின்படியும்

ஹையர்கள் நிதி சகாயத்தாலும்,

விருதுபட்டி ஸ்ரீமான்,

இராமலிங்கக்குருக்களவர்களான

சச்சிதானந்த அச்சிபந்திரசாலையில்

பதிப்பிசுப் பெற்றது.

1917.

அணு 6.

Q25:417

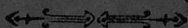
N11)

172845

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சௌடாம்பிகை பேரில்
சங்கீ தானுபவ நவரக

அலங்கார கீர்த்தனை

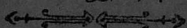

இஃது

அருப்புக்கோட்டைச் கேத்திரவாசியாதிய
கா. வீ. ராமசாமி செட்டியாரவர்கள் குமாரர்
சங்கீத சாஸ்திர வத்வான்

கே. வீ. ஆர்.

தருமலிங்கஞ் செட்டியார்
அவர்கள் இயற்றியது.

ஷேயர் தெற்குத் தெரு முப்பதூர், மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
சேரரன் செட்டியாரவர்கள் குமாரனும்,
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

அ. பூ. பொன்னன் செட்டியாரவர்கள்

மருமகனுமாகிய

5. சிவசங்கரன் செட்டியாரவர்கள்,
ஷேயர் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ செல்லமுத்து செட்டியாரவர்கள்
குமாரன் 5. வீரப்பன் செட்டியாரவர்கள்
இந்த இருவர்கள் வேண்டுகோளின்படியும்
ஷேயர்கள் நிதி சகாயத்தாலும்,

விநுதுபட்டி ஸ்ரீமான்,

இராமலிங்கக்குருக்களவர்களது

சச்சிதானந்த அச்சிபந் திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1917.

சிவமயம்.

சாத் துகவிகள்.

அருப்புக்கோட்டை, வாழ்வந்தாளம்மன் கோவில் அஃதாரும்,
ரிஜல்கிராண்டு பாடசாலை உபாத்தியாயருமாகிய ம-ந-ந-பூர்
வாழ்வந்த பண்டாரம் அவர்கள் இயற்றியது.

சீர்பொருந்தும் நல்லகர தன்னில் நாளும்
செழித்துவளர் தேவாங்கர் குலத் துகித்த
செல்வனெனும் செல்லமுத்து மகிப லீன்ற
தீரனும் விசப்ப திரல்வல் லோனும்
தாசீபொருந்தும் புயசயிலன் சோரய் யன்றன்
தவசுதனாகிய சிவசங்கர பூமாஹம்
தகைமைபெறும் எங்கள்சவு டாம்பிகைத் தாய்
தன்மீது கீர்த்தனமும் சந்தப்பாவும்
பாசீபொருந்தும் படிக்கினிதாய்ப் பகர்தி பென்ன
பணிந்தவரும் கேட்டிட நன்கென மகிழ்ந்தே
படியதனி லுளவெவரு மிதுகற் கண்டோ
பாகோமுக் கனியோவென் றுரைக்க வென்றும்
பேசீபொருந்தும் படிக்கினிதா யுவகை யோடும்
பேசரிய பொருட்சுவை சொற்குவையோ டன்பாய்
பெருமைபெறு தருமலிங்கக் கவிச்சக் கிரேசன்
பெட்டிடனே பாடியரங் கேற்றி னானே.

அருப்புக்கோட்டை, செக்கண்டரி ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்,
தேவாங்கர் குலம் மகா-ந-ந-பூர்
நி. நாகலிங்கம் செட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.
சந்தக்கவி.

திருமலிந்தமனை கனின்மடந்தையர்பண் சிறியமைந்தர்தொனி
கடலினேர்

திருமும்பரொலி மணமுழங்குகவி செபதபஞ்செயிசை
திசுநலூர்

உருமலிந்தவ மணிபிறங்கியச வுடமணிந் தவனை
யணுகியே

4 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

உமைசவுந்தரிய மலைமகங்கியென வொருதரந்துதியை
நவனுவேர்

கருமலிந்தபிற விகளொழிந்திடுவ கருணையின்பமருள்
கவுரிமேல்

கசிய சின் றுமன மரியசந்தமொடு கவிபுனைந்துபுகழ்
மருவினான்

தருமலிந்தபொழி லளிதிரிந்தமது தனையருந்திமுரல்
நலையில்வாழ்

தருமலிங்கனெனு மெமதுநண்பனனி தமிழ்சிறந்தொளிரு
கவிஞனே.

அருப்புக்கோட்டை, புதுக்கடை பஜார்

பருத்தி விதைக்கடை, மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

கனகசபாபதித் தேவர் அவர்கள் இயற்றியது.

சீர்வளம் பெருகுநல்லை மாநகரிற்

றிகழ்சௌடாம்பிகைப் பத்தத்தில்

திருப்புகழ் சந்தப் பதங்க ளற்புதமாய்

செவிமடுத் துண்டிடச் செய்தான்

பேர்வளர் கேவாங் குலமா புதித்தோன்

பெயர்கிவ சங்கா னாகும்

பெரும்புகழுடைய ரப்பனென் றிருவர்

பெட்புடன் பாடுக லென்ன

பார்வளர் கவிஞர் அனைவரு மிசைத்தேன்

பருகு பாவலர்கள் பண்டிதரும்

பண்முறை பரத நூல்வழிகே

பண்களைப் பாடியுள்மகிழ்ந் தான்

தார்வளர் ராம சரம்செய் தவததால்

தரணியி லுதித்தவன் தகைசால்

தருங்கவி தரும லிங்கனென் றெவரும்

சாற்றுதற் குரியநா வலனே.

அருப்புக்கோட்டை, தெற்குத் தெருவி லிருக்கும் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

தேர். ச. சவுண்டப்பசெட்டியா ரவர்களியற்றியது.

சேரோங்கும் நளவருடம் திங்களாரல்

திருவோணம் குருவாரம் திகழ்வதாகி

சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 5

பாரோங்கும் சப்தமியில் ராமசாமி

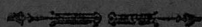
பாலனெனும் தருமலிங்க கவிஞன்றானும்
காரோங்கும் பொழில்புடைஞழ் நன்னூர்தன்னில்
கசடறக்கற் றுணர்ந்திடும்பா வலர்கள்முன்னர்
பேரோங்கு மரங்கேற்றல் புரிந் கானிந்நூல்

பெருகும்நவ ரசங்களொடு பிறங்கிற்றம்மா.

சொல்லுங் கமலமலர் விளக்கே துலங்கும் பணிவ வாகி தொழும்
தூனீராமெடந்தையர்மென் னைக் குமொளிக்குந்தோற்றனவாய்
அல்லும்பக லும்பொழிவிடத்தும் அகன்பூங்கரையுங்கோகிலமோ
டாடுமசாயல்மயிலினமும் அழகாய்ப்பழகியமைந்திலங்கும்
வெல்லும்புகழ்சேர்தமிழ்வாணர் மேவுந்திருநல்லூருகந்த
விமலைசவுடாம்பிகைபதமா மலர்க்கேவிரும்புந்தருமலிங்கம்
மல்லல்வினைக்குந்தமிழ்மூன்றும் வயங்குமிசைப்பாவனைந்தன்னுல்
வானாடிருக்கும்புலவரெலாம் மகிழ்வாய்வியந்துபுகழ்ந்தனரே.

புகிய தெருவெனுந் திருவாழ் பதியிலோங்கும்
புகழ்வீரப் பேந்திரனெனும் பூபன்றானும்
புனிதசிவ சங்கரமா ஸிருவன் றானும்
பொருளுதவ வாக்குதவிப் புனைந்தபாவால்
விதிமுதலாம் தேவர்முனி வரர் வாணாகர்
விஞ்சையரெண் டிசைபுரக்கும் விண்ணோர்யாரும்
மேதினிவாழ் மாந்தர்களும் தவங்க ளாற்றி
வேணவரம் பெறும்பொருவில் திருநல்லூரில்
ஹதிபெருந்தே வாங்கர்குல தெய்வ மாகி
தொண்டருளத் தடங்களெலாம் பீபருகுமாறு
ஓயபெருங் கருணைமழை முகிலா யன்பு
தோய்ந்தசிவ ஞானவழு தனிக்கும் செல்வி
கதியருளும் அங்கணர்தம் மிடமா யாகம்
சலந்தருளும் அம்பிகைபூங் கழல்கள் போற்றி
காசிவிவாழ் மாந்தரெலாம் பவங்க டூர்த்து
கருதியமெய் வாழ்வனைத்து வகைக்கொண் டாரே.

சாத்துக்கவிகள் முற்றுப்பெற்றது.

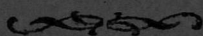
சிவமயம்.

ஸ்ரீ செளடாம்பிகை துணை.

ஸ்ரீ செளடாம்பிகை பேரில்,

ச வ கி த ர னு ப வ

நவாச அலங்காரகீர்த்தனை

விநாயகர்துதி, வெண்பா.

ஓராரும் நல்விநாயகர்ச் செல்விசவு டாம்பிகைமேல்
பேராநுக் கீர்த்தனையைப் பேசுவே—யேராரும்
மாணையொரு கைப்பிடித்த வள்ளலரு ளாலுதித்த
ஆனைமுகத் தாய்மணிகாப் பாம்.

நடராஜா பென்ற மெட்டு.

இராகம் — நாட்டை — ஆதி — தாளம்.

ப ல் ல வி.

கணநாதா கஜவதன வந்து

காருமெனது துதியேறுந் தாரும் (கிருவை) (கண்)

அ னு ப ல் ல வி .

மணியிடு தர்மணா நிகழ தாதற்குளக் கரையாரும்

மாமுண நிகையே மாவரு ணதியே மாதன பதியே மாதவர் கதியே

மாமறை துகிபுரி குஞ்சிக பாதனை

சாமரம்நிக ரமுகிய குழைக் காதனை

(கண்) (க)

ச ர ண ம்.

காசினிபுகழ் மர்

காசிபர் தமது

காசிதன மாவென

காருது மடியர்தனமத்

காசினா ரதனிற்

காதலித னுளம்

வொளிதரும் நாதனை

காக்கும் நன்னீருணை (கண்)

சங்கீதானுபல நவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 7

வேத முதல்வனே	நேதன் புதல்வனே
வேலன றுகிசெய	வேழமென வரு
மேவி யுதவிய	சிற்துரநிற தேகனே
மேலவர் விக்ரக	மதையுண்ட யோகனே (கண)
மாதவனொரு பொய்	மாதுமை முன்சொல
மாமலையரவ	மாகுகவதனை
மாற்றியநால்வா	புடையவைக்தரனே
மைந்தன்றருமலிங்கன்	றுதிருருபானே. (கண)

கலித்துறை.

சேதங்குலவிய நல்லுருளோர்கள் செழிக்க வதி
 போதங்கொடுத்துப் பொருளீந்து கல்விப்பொருந்த வைத்த
 மாதங்கமே வடியார் மனம்போ னல்வரமளிச்சத்
 தாதங்குளக் கரைமேவியவா கின்பொற் றுடுகையே,

சரஸ்வதி துதி.

நோட்டே மெட்டு.

ஜிராகம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தனம் வந்தனம் மாதுசரஸ்வதி யுன்மலாடிக்கே.

அருபல்லவி.

கந்தமேவா விர்த மலர் மிசை

வந்தனான சவுந்தரி மிக

(வந்தனம்)

சரணம்.

அண்டர் முனிவரொடு

னமிர் தவசனமுணர்ந்

அன்னமேவிய

அனாதரிதயாபரி

பாவலர் நாவலர்

பாரதி வேதன்

பங்கமே

பரசபரி நிராதரி

அமரருள் சித்தருமு

தானந்திக்கும்

சொன்னமே

குணுகரி கிருபாகரி மிக (வந்த)

பரவிப் பணியவருள்

பங்குறைதேவி

(தில்)

தங்கமே

வினுகரி நீபாதரி மிக (வந்த)

8 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

கற்றவர் பதம்சிரம்	பெற்றதரும் ளிங்கள்
கருதித் துதிக்க	வருணய சீஸ்
கல்வியே	தரு செல்வியே
கலாநிதி புலோர்த்துதி	தாயேகெதி வாராய்த்தி மிக (வந்த)

சுப்பிரமணியர் துதி.

பரதரகர என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

அறுமுகனே ஆண்டருளுமை பாலா வேலா (அறுமு)
அறுபல்லவி.

திருந் துமரு மலர்க்கர	திக்கெங்குஞ் செழிக்க
தெய்வகுஞ்சரி வள்ளி	மனமிகக் களிக்க
தென்பர எருன் நென்பதிமே வனபர்மன மின்புறவாழ் (அறுமு)	
மலையத்துவசனருள்	சுதைதரு பாலா
வானவர்வரா முனி	தனக்கனு கூலா
வன்னமயி லுன்னியயில்	மின்னகரர் முன்னமர்செய் (அறுமு)
தந்தைமொழிக்கிவலம்	வந்தவொய்யாரா
தருமலிங்கன் றுதி	பன்னிருபுய பாரா
தஞ்சமென்னும	பஞ்சை யென்முன்
அஞ்சலில்லம்	தின்சொலருள் (அறுமுகா)

சிவபெருமான் துதி.

இராகம் - பிலகிரி - ரூபக - தாளம்.

பல்லவி.

சித்தமெப்படியோ சிவமே சிவமே சிவமே-உன்
அறுபல்லவி.

முத்தர்கள் பத்கர்கள்	சித்த மகிழ்வுற
சிற்றம்பலந்தனி	லொற்றைக்கால் தூக்கியே
தத்தித்தொம் தொம்திருப்தக	தகதித்தக தெய்யா
தகதித்தக தகதித்தக	தகதிருத்தக தெய்யா
தித்தித்தெய்யா தெய்யா	திருத்தகதித் தெய்யா
திருத்தகதா திருத்தகதா	வென்றபுய பாதா (வுன்சித்த)

சரணம்.

சுற்றைச் சடையாடக்	கங்கை மதியாட
காதணிகுண்டலம்	ரெண்டுமசைந்தாட
அத்தத்தில்தான்	மழுவுந் துடியுமாட
அந்தமிகுநொடை	யோடு முன் னூலாட
கொத்துக் கொத்தாயக்குச்	கோர்வைபுரண்டாட
கோலமிகுஞ்சிவ	காமியுமையாட
நற்றவநாரதர்	தாளத்துடன்பாட
நாரணன்ம சதனம்	நன்றாகவேபோட
தத்தித்தத்தித் தத்தி	தகதிகிதக்கிரா
தகதகித்தகதகித்	தகதகதிக்கிரா
தித்திக்கிராகிரா	திதிதகதிக்கிரா
திதிதகதா திதிதகதா	வென்றாடியபாதா (வுன்சித்த)
அட்டதிசையாட	வாழியேழுமாட
ஆலமுடைநாகம்	ஆறுடன்ரெண்டாட
எட்டுக்கிரியாட	வெண்களிறும்மாட
ஏமன் முதல்திக்குப்	பாலரெல்லாமாட
வட்டரவியாட	வாசுகியுமாட
வாளவராடநற்	றானவருமாட
திட்டமிகுந்தமா	தேவர்களுமாட
தில்லைமாகாளிதன்	சிற்தைமகிழ்ந்தாட
தித்தித்தக தித்தித்தக	திகதத்தக தெய்யா
திதிதத்தக திதிதத்தக	திதிதத்தக தெய்யா
தத்தித்தெய்யா தெய்யா	தகதித்தகதெய்யா
ததிங்கிணத்தோம் ததிங்கிணத்தோ	மென்றாடிய பாதா-வுன்சித்த
அந்தாமாட	அமரர்களுமாட
ஆபிரங்கண்ண	னயிராணியுமாட
கந்தர்வராட	வித்யாதரருமாட
காந்தமிகுந்தவுடு	வினங்களாட
செந்திருமாலுந்தி	வந்தவனுமாட
தினதயாபரி	பாரதியுமாட
தந்தியணிந்த	நல்லிணைசுதிருட
தருமலிங்கன்றமிழ்	மாலையுணர்ந்தாட

10 சங்கீதானுபவ நவாச அலங்கார கீர்த்தனை.

தத்தித்தக தத்தித்தக

தகதித்தக தெய்யா

தகதித்தக தகதித்தக

தகதித்தக தெய்யா

தித்திக் தெய்யா

தெய்யா

தித்திகதித்தெய்யா

தித்திகதா தித்திகதா

வென்றாடிய பாதா (வுன்சித்த)

திருமால் ஸூதி.

இராகம் - நாட்டை - ஆகிதாளம்.

நடராஜா என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

ஜெகநாதா ஸ்ரீரகுபதி

ஜெகநாதா வெழில்

சீரவாரியுரை தீரா

பராமுகமேன்

(ஜெகநா)

அறுபல்லவி.

புகழ்பெறு வனிதை யசோதையின் புதல்வனேநான்
பூவுலகினிடை பூவையர்மையலில் பூதயெனை விட்டென்
பூதமதுழலப்பூமனையெனைக் கைவிடலாமோநற்கருணை செய்வாய்
போர்வியுயன் றனக்கன்றுதேர்நடத்தி ஜெயந்தந்த (ஜெகநாதா)

ச ர ண ம் .

மானபகுணனேமாவதி கன்னே

மாபுயதிடனே

மாமதனையருள்

வரதலட்சுமணனொடுபா

தசத்துருக்கர்மேல்

வாஞ்சையவைவத் தாண்டமணி வண்ணனே

கண்ணனே வுயர்

(ஜெகநாதா)

ஆதரவு நீயலாதிங்கினி

புகலாருலகில் திருவாளனே வுனையே

அஹதினம் கனவிலும்

நனவிலுந் துதிசெய்தேன்

ஐயனையரங்கமுறை மெய்யனேவந் தாதரிப்பாய் (ஜெகநாதா)

வாகெருடன்மிசை

வாஅதிவிரையில்வாகரு

னைய வாதருமலிங்கன்

வறுமையனைத்தி

னையும்பரிதியின்முன்

பணிபோல்

வாட்டியநற்றிருப்பதி

மாயனே காயாம்பு

வண்ண (ஜெகநாதா)

சங்கீதானுபவ தவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 11

ஜிராகம் - எதுகுல கரம்போதி - திரிவிடை தாளம்.

பல்லவி.

துளப மணிந்த தேகா துங்கா ரங்கா மாயோகா
துரிதமாய் வந்தெனைநீ கா (துளப)

அதுபல்லவி.

வளமேமிதும் பண்டரி வாசனே கேசவனே
மாயாவதாரா நீலவண்ணனே செஞ்ஞண்ணனே (துளப)

துளைத்திகிரி கரத்தனை உணையே
துதிக்குமெனதகத் துயர்களையென்
றழைக்கு மெளியனுக்கு வரமருளரக்கர்குலமறக்கனைகள்
தெயி (துளப)

ஜெகத்தினர்கள் மிகத்தினமே துதி
திருக்கமலமினைத் தழுவுபதி
மகத்துவமே மிகுத்தகனரிதி
மலர்ப்பதநீகொடுக்க விதுததி (துளப)

நலங்குலவியிலங்கு நலிரகர்தனில்
நலம்பெறநன் னிசைத்தமிழ்செய்தரு
மலிங்கனுள் மகிழ்ந்திடவேவரம்
வளங்குதிரு வரக்கமுறைகமழ் (துளப)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் துதி.

ஜிராகம் - கல்யாணி - ஏக தாளம்.

பல்லவி.

ஞானசம்பந்த குருவே யிந்த
ஞாலமெங்கும் புகழ்பெறு சீலனே அருள்செய் திருஞான
அதுபல்லவி.

கனலிளமதியைக் குவிசடையிசைகொண்ட
குணநிதிமகிழுமை முலைவருபாலுண்ட
மோனவடிவேயாணி முத்தே உத்தமகுண
மூர்த்திபுனக்கிணையின் னுற்றிசையிலுளதோ
முதறிவேமிரு மாதவர்திதிவர்
முத்தர்கள் பக்தர்கள் சித்தர் கணத்தவர்
மேதகு தேவர்க ஞானகர் வித்தியகரர்

12 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

விஞ்சையர்பன்னக
முதுமறையின் முடிவே
மதியற்புத வடிவே
நிதியென்றுந்த னடியே
பதியுமெந்தன் கொடிய
முற்றினு மகற்றி
சித்தமகிழ்வுறச்
புத்திர னலலோ
வைத்தெனைப் புரந்

ரஞ்சலென வருளும்
மூவுலகும் போற்றிவரு
யன்பர்ளினை மாற்றாமரு
நித்தமும் பத்திமருவி
பவமனைத்து வெருவி
வையென்
செய் யுன்
தயை
தருள்செய் (ஞான)

சீரணம்.

அருமறைகளு மொரு
அறிவுறு கவுணியர்
திரிவிழி யரன்மிக
செம்பொற்றாளந்தர்ப்
திருமருகவி லன்று
சிறுவனுக் குயிர்தந்த
வருமஞ்செய்வ துனக்குத்
மறைக்காட்டினிற் கதவை
மலர்மிசுதிரு வீழி
வாங்கிப் புகழ்படைத்த
குலவியதிரு வறத்
கோலப் பல்லக்குப்பெற்ற
சலனமகல அவன்
சத்திமுத்தத்தில் முத்தின்
பலமிசு சமணர்கள்
பத்தியிலரை யான்
சாமியுனைநே
பூமியுள வரை
மாமியம தடைந்து
தாமே கெடச
தலைத்தினி விடிவிழ
உலகோ ரறியப்
தக்கபுகழ் பெறு
பொற்குளியைப் பெற்றெனும்பைப்

வருவுடை நீதனை
குலம்வரு நாதனை
வருமைகொ ணையனே
பாடிய வாயனே
அரவுகடித் திறந்த
பெரியபொரு ளேயிர்த
தருமமோ முனமந்த
யடைக்கப்பாடிய கந்த
மிழலையிற் பொற்காசு
பூங்கருமியின் ரசமே
துன்றயில் முத்தினிற்செய்த
சீலனே பாண்டியன்
கூனினைத் திருத்தினை
பந்தலை வருத்தினை
சனைக்கழு விருத்தினை
பணிசெயப் பொருத்தினை
ரெவராவரிப்
நிலைநாட்டி நன்
செழியன் சுரந்
செயது புத்தர்களுது
வாண்பனை தனை
பெண்பனை யாக்கியுமுனந்
சுருவாவடு தறைதனில்
பெண்ணு ர வாக்கிப்பின்

தாங்கொணுத வெள்ளமேவர
தீங்கிலாது கரையேதா

தாருலகில்

ராரியன் பெண்ணை

வூரிலுள்ள யாவருக்குந் தீரமாய்ச் சொர்க்கமளித்து

தானேசெய் திடவல்ல

மீனேர் விழிபெரிய

தேனார் மலரோடக்கூத்

கோனே அடியர்க்கருள்

தாதுகுமிகச்சிறந்

தாமரை மலர்கள் தடந்

கோதிலாக் கூடலில்நின்றன்

கோவே யெவையுந்நல்ல

தந்தையே கரும லிங்கன்

பைந்தமிழி னுக்குவரம்

மரக்கலந்தன்னேராய்

னுய்வரச்செய்தீரோ

மிக்கநல்லு

மணந்தவ்

தவத்துயர் சுகனே

நாயகி மகனே

தொடையணி யகனே

கொடுக்கும் வித்தகனே

தங்கெழிலொடு விரிந்த

தடமெங்கு நிறைந்த

நேரகம் வந்துறைந்த

நரனென வறைந்த

சின்தையிற் றுணர்ந்துசெய்த

தந்திட விதுசமயம் (ஞான)

வெண்பா.

அம்பர நலைக்கரசி யாமனையே கோமனையே

கும்பாபி டேகங்கைக் கொண்டவளே—நம்பினரை

ஆதரிக்க வல்லசவு டந்தரியே நாயடியேன்

திதகலச் செய்பர தேவி.

இராகம் = ராத நரமகிரியை = ஏகம் = சாப்பு = தாளம்.

பல்லவி.

அனுதினமு நின்னையே

நம்பினே னம்பிகையே

அதுபல்லவி.

பனுவலர்த் தமிழ்மலர்

கனகிரி மன்னருளு

புனையுமா கெங்காதரி

மனோகரி வந்தாதரி (அனு)

சரணம்.

தேவலன் மரபினிலேவரு

ஆவலுடனே துதி

மாவள பிகுநல்லை

பாவசுரனை வதை

தேவியே யென தாவியே ஆரி

தேவாங்கர் மிக

ஆன்னைகரு ணுநிதி

வந்த சவுக்கரியே

செய்திட புயந்தரியே

தாவியே மலர்

14 சந்தோனுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

துவியேவுனைக் கூவியே
மேனியே சஞ்

நாறுமணக் கடுக்கைத்
சேருந் திரிபுனாயே
நாறுமலரைக் கொண்டு
கூறுந்தமிழ்க் குணநுள்
நாரணிபரி பூரணிகடி
ணீறணியதி காரணிசசி

வேதமெல்லார் துதிக்கு
காதநா மக்கிரிகை
மாதவன் சோதரியே
கோதகவவே செய்த
வீரியே யகோரியே
சூரியே அவ தாரியேகெம்

துதிபாகியே னெனை
சீவியே யாள் (அனுதி)

தாரணியும் ராமலிங்கர்
தீருமெந்தன் குறையை
சேருங்கதி யதுபோல
சாரும்படி க்ருபைசெய்
தாரணிமுடி யாரணிவெண்
தாரணிமைநி பாரணி நான் (அனு)

மெல்லியே வல்லியே
ராகப்பிர வாகியே
மைந்தன் றருமலிங்கன்
சோதியே நீதியே
கவுமாரியே ஓங்காரியே திட
பீரியேநல் லூரியே நான் (அனு)

இராகம் - மோகனம் - ஏக தாளம்.

பல்லவி,

மாதுபீய்ன்றி யெனக் கெதுகெதி யம்மா. (மாது)

அதுபல்லவி.

வேத மதார்திரு
வேலவன் றனையருள்
காலகண்டன் வபி

மெல்லி மஹேஸ்வரி
வாமி
ராமி (மாது)

ச ர ன ம்.

கருவிற் றரித்துலகில் பிறந்
கருணைப் பெருக்கின்வழி
கரிபிறன் ஜலந்திரன்
கவலைபெல்லர் மகன்
திரிபிழிபாறெனவே
தேவியுலகிலுழி

திதுநான்வரை வாடினேன்-உந்தன்
காணுதெவகினுமலைந் தோடினேன்
மனைவியாள் கிடைத்த
ரோடிடத் துடைத்த
பெயருடைத்த
ராவையும் படைத்த (மாது)

பல்லுரி ரொழுமுனது வல்லமை
பங்கஜதளநயன
பணிவன்டைசெயு

தனைப்புதழ்ந்து பாடியே துதி
சங்கரியெனமென் மலர்குடியே
முடியவர்பவ மோட்டி

பரவச மடையும்	நல்வழிக் கிடங்காட்டி
துணிவுறு மகரர்க	ஞாயிர் தஞ்ச லிட்டி
தூயதே வலனை	பாண்ட சீமாட்டி (மாது)
நலைநகர் தனிலதி பலமிஞ்	மரிமிசை மேகியே பதி
நாலுதிக்கும்வர	நாவலர் கவிமலர் தூயியே
நண்புறுவீரிய கோரியுதாரி	நடன சிங்காரிவொய்யாரி
கெம்பிரி திண்புய	தருமலிங்கன் றெழும்வாரி
தேவர்கள் யாவர்க்கு	மேலதி காரி (மாது)

இராகம் - ஆனந்த பைரவி - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

அம்மா அக்கணி முக்கண் பெம்மா னிடத் தமர்ந்த
அணியே கருணை செய்துவாய் (அம்மா)

அறுபல்லவி.

செம்மல் தேவலன்	றுயர் தீர்த்திடலோர்
சிம்மமூர்ந் தடல்செய்த	ஞானசிரத்தைக் கொய்த
தேவிபிணிக்குச்	சஞ்சிவி யுனதடி
தாவிறறுமலர்	தூயியொலி யொடு
கூவித் துதிபுரி	பாவி வினைதனை
போலிறைவி லெனவே	கிருபை புரி (அம்மா)

சரணம்.

வாசப்பொடியை முள்ளி	பூசிமயக்குங் கள்ளி
வேசையுறவைத் தள்ளி	வெண்ணீர்தனை யள்ளி
கூசாமற் பூசிவெள்ளிக்	குன்றன்றுயென்றென்னுள்ளி
லேசதா தியானிக்க	வெனக்குன் அருள்தருலாய்
சுகனெடுமுனம்	நீசவடிவெனும்
வேசமொடுமது	வாசக்குடங் கொண்டு
தாசனெனும்மா	சேர்மாசி.அதிவிசு
வாசமாய்ச் செய்மக	மாசற முடித்த
மாமரகதவலி	அபு தெனுஞ் சொலி
தாள நேர்பலி	அழகு மலி
மாரிமங்கள கெம்பிரி	யெங்கு மதி
காரி சங்கரி உதாரி	திரி யென் (அம்மா)

16 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

என்னிடர் தனைக்காற்
மின்னார் மயக்கை மாற்றி
நின்னடிதனைப் போற்றி
நன்னெறி அடியர்க்கென்
னாகமதையதி

தாகமதி லணி
சரகரமனைமுன்

பாக நயகுண

யீதுனக்குதர்மமா எனதுகர்மமா

இகத்தி லனுதினம்

னகத்திலிருந்துநீ

அருமலர் வனந்தோறு

திருநலைத்தளி சேருந்

தருமலிங்கன் கூறுந்

பருவசந்தரி யாரும்

பாகினி மலி

தேகநய

வாகிபுகழ்மிகு

யாகியந்தரு

வாவரை யிறைமின்னே

ஜெகமகிழ் மன்னே

வந்துனிதய

தந்து உனதருள்

ஆராறு குழலுடைய

அலைகடல்சூழவனிமிசை

ஆராறுதலை மொழிவா

ஆடியபாதப் பெருமானுடனாகல்

ஆராறு முகமுடைய

அவனியெனுமபவ

ஆராறுனை வேண்டுமெனக்

அடிமைதுயர் களைந்தென்

றிலவம் பஞ்செனத்தூற்றி

மேன்மை யானுறத் தேற்றி

நித்தம் நற்றுதிராற்றி

னாநுந்தொண்டுநீச் செய்பன்

மோகமொடு தன

யூகவதி ளமு

னாகவரச் செய்த

ஏகநாயகியே

பிகத்துய ரடையென்

சுகத்தை யுதவுவாய் (அம்மா)

மலர்ந்துதாது கீண்டேறும்

தேவியெனைக் கண்பாரும்

தமிழினமிசை யன்பூறம்

பணியக்கிருபை கூரும்

வராகி மருமலி

திடயூகி அருள்பிர

யோகி யுலகாதி

வாகிசின்ற மாதே

யொளிதரும் பொன்னே

வடியன் முன்னே

முகரது பயபதந்

சுரந்து ரக்ஷியென் (அம்மா)

வரும்பொன்னே மணியே

யடியே நெந்தனக்கு

ரரியபெரும் பேறே

பூகனூறில்

மகவிருக்க வெனக்கு

வுலகமதனி லுதித்தவரில்

கெனநினையா துந்தன்

சொல்லலங்க லணிர்தருளே

சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 17

நாவலர் நாவினில் வாழ்ந்திடும் என்ற மெட்டு.

கண்ணிகள்.

ஆதிபராபரி வீரிவுதாரி கெம்பீரி	கவுமாரி அகிகாரி சடை
ஆரணி காரணி ஆதரிப்பாய்	திடீரூரி
பூதல மீதினி லாதாரம் நீயல்லா லேது	தாயே யெனக் கோது
காப்பா யம்மா பாது	உந்தன்
புத்திரன் மீதினில் சித்தம் வைப்பா	நீயிப்போது
நெற்றியனன்றன் பத்தினியேநய	சீலி விளை தர்மவேலி
அங்கரக பாலி	அது
நித்திய கல்யாணி மா	சுந்தியே துங்கத்திரி ரூலி
காளி பிடாரி முக்கண்ணி	யகோரி யென்தாயே
அம்மாகெதி நீயே	பதந்தரு வாயே அகி
காரணியே பரிபூரணி	வந்தருள்வாயே
வாரணி பூண்முலை	நாரணியே ஜெகராணி
மதுரச கேணி	சுதிதரும் காணி வேகம்
வந்தருள் தர்மலிங்கன்	றமிழார் நவகோணி

மஞ்ச சினமுநேடே என்ற மெட்டு.

இராகம் - ஆனந்த பைரவி - திரிபுடை - தாளம்.

பல்லவி.

அம்பா ஷ்ணையல்லாது ஆதாரம் வேறேயேது (அம்பா)
அதுபல்லவி.

நம்புமெனை யிப்போது ரக்ஷிப்பாய் ஜெகன்மாது
சரணம்.

நல்லைக் கரசியாளே	நம்பினே னுந்தன்னுனை
அல்லல் தவிர்த்தின்னாளே	ஆதரியிந்த வேளை (அம்பா)
சம்போகிவ சங்கரி	சாம்பவி யவுதாரி
வம்பசுர சம்மாரி	வற்றினெனை யாதரி
தருமலிங்கனைக் காக்கும் தாயே	தேவாங்கர் யார்க்கும்
பெருமை தந்தருள்தேக்கும் பெருமாட்டி பூவுண்டாக்கும்-அம்	

இராகம் - எதுருல காம்போதி - ரூபக - தாளம்.

பல்லவி.

அம்மா யெந்தனைச் சம்மா சேடிக்கலாதுமா
யான் பொறுக்க வசமோ யென்தாயே

18 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை:

அதுபல்லவி.

இம்மானிலந் தனில்
சமமாடிய வீசன்

யான்படுந் துயரறியோ
வாமபா கத்தமர்ந்த (அம்மா)

சரணம்

தொந்தமாகிய பாச
சிந்தையில் நினைந்தென்னத்
அந்தமாதியு மில்லா
ஆரணி வேணியே
சிற்றறிவுடைய வென்
வுத்தமியே யுந்தனை
நற்றவாருக்குக் கொண்டு
நல்வழிக் காளாக்கி

பந்தமே பெரிதென்று
கிகைக்க விடுத்தனையே
அருமபொரு ளாகிய
அருள்கிறை காணியே (அம்மா)
சித்தமதைத் திருத்தி
நித்தம் பணியவைத்து
நாளும புரியச்செய்து
நானாய் வகைசெய்யென் (அம்)

புசிக்குச் சுமையாக
பொற்று முன்கழல
தவிக்கவென் னிடாடு
தாயே புகழென்னுளுந்

நான்பிறந்தேனே பாறும்
யதனைநான் மறந்தேனே
தருமலிங்கனைக் காக்கும்
தங்குநல்லூர் வாழும் (அம்மா)

இராகம் - கானடா - சரப்பு - தாளம்.

பல்லவி.

தகுமோ பெளியெனை

அனைசோதிக்க (தகு

அதுபல்லவி.

அகிலாண்ட மெலாவுன
லாக்கி ரகழிக்கவந்த

தான்கையி
பாக்கியவதியே யிது (தகு

சரணம்.

சரமசிற் றுமான்
காமதகனனிடமே
திரமிகு வரைதுரை
தேனெடு கமல

மழுகுலம்பிடி
யமர்பைங் கொடி
தந்த ளளம்பிடி
ரங்குழல் மிசைமுடி

தேனையே நந்ததிக் குச் சஞ்சையே யெனவருத்தத [தகுமோ]

ஏனத்தை நிற்பதி
ஏழைக்கிரங்கி யெனப்
நாளிப்படி மயங்குவது

யாதரிக்கலைரா
பெயரெடுக் கலைரா
தெரியலைரா

நாடி வந்தெனைக்

காத்திட வெருமலையா

நற்றவர் பணியுமகா வுத்தமியே

வுனக்கிது [தருமோ]

எந்தெந்த தெய்வமுமுனக்

கினை யினைபே

யேகபராபரியே

யருள் மலையே

தந்தை தாயும்

நீயலது வேற்றியே

தருமலிங்கனை

ய தரிக்கும் நிமலையே

தக்கபுகழ்பெறு நல்லைமுக்கணி

யெனை வருத்தத் (தரு)

இராகம் - தன்னியாசி - ஆடதாளம்.

பல்லவி.

அன்புற் றெனையாள்

தேனியே

அகிலலோகம் யாவும் நினைந்த

ருபியே

அறுபல்லவி.

உன்பொற் பாதமதையே யுறுசியாகவே நம்பும்

என்பா லுனது கிருபை யேன்வரவில்லை யம்மா

(அன்)

சரணம்.

திரிபுரமெரிசெய்த

திரிவிழியான் மகிழ்

பூரோஜ ராஜேஸ்வரி

நிவ்விப ருணாகரி

அரியுற்ற துவர்திரித்

தாண்ட மஹேஸ்வரி

அடியவர்க் கென்னுந்

மருள் செய் மஹேஸ்வரி (அன்)

உன்னுதர வில்லாம

லுலகிவெவ் வாறுய்பேன்

உத்தமியே பராசக்தியே

யென்செய் வேன்

மின்னுருற வாலுள்ள

மெலிவானே னுன்வைவேல்

முருகனைப் பெற்ற தாயே

முக்கண்ணியே கீயே (அன்)

சற்சனர் மிகுநல்லை

தளிவந்த மாரியே

தருமலிங்கனைக் காக்கும்

சகலதராவ மாரியே

கெற்சனை லுஞ்சிம்ம

மேதிய வீரியே

கிரீடநாயகி யெனப்

பெயர்பெற்ற சூரியே. (அன்)

இராகம் - பைரவி - ரூபக - தாளம்.

பல்லவி.

எந்தாய் சவுடவல்லி வந்தாதரிக்க வேண்டும்

இது சமயம் சமயமே.

(அன்)

20 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார நீர்த்தனை.

அறுபல்லவி.

கொந்தார் மலர்க் குழவி கோபாலன் நங்கையே
சிந்தாமணியே புந்தன் செம்பொற்பாதந் தன்னைத்தந் தெந்தாய்

சரணம்.

காமனைக் காயந்தமுக்	கண்ணன் மனமகிழ
வாமபாகத் தமாந்த	மாதங்கி கவுமாரி
மாதவர்கள் தினம்	வேதமுறை முறை
ஓத வருட்பிர	சாதமதுத்ரு
மாதேயுனையன் நியாதாவெனக்குப்பூதலமதனிலேதுகதிளன்முன்	மிசை மேவியே
வாவா வெள்விடை	கா தேவியே
காவா கருணை	மலர் சூடிய
பாவாணர்கள் தமிழ்	நடமாடிய (யெந்தா)
தேவே மன்றினில்	

தேவல முனியன்று	திரைகடற் றனிற்சென்று
ஆவலுடனே யரி	யங்க நூல்தனைக்கொண்டு
மாவிரைவில்வர	கோபகர ரகி
திவிரமதுடன்	ருவிச் சமருற
தேவிகா வெனக்	கூவியழைத் திட
பூவிலரிநிசை	மேவி விடர்தவிர்
மாகாளி	மதங்கிபுரந்தரி
நாகாபரணி	சசிதாரணி
நீகாவதி சோக	விநாகினி
யேகாசூரி	நீலகிலோசனி (யெந்தா)

திருவே மிகுந்தநல்லைச்	சேத்திரத் தனிவன
குருவே ராமலிங்க	ருளமகிழ் வரகவே
மருவுமந்தரி	பருவ சுந்தரி
பருவதந் தரு	மகசவுந்தரி
மாரிவீரி யகோரிகக்கண்	தாரிமலரிட சமாரிசங்கி
மாதே வுனையே	தொழு மெளியனுக்
கேதா வதுமிட	ரணுகா தருள்
தாதாவெழில்	தருமலிங்கன் றுகக்
கோதாம தாகிய	தெய்வமே (யெந்தா)

மாரன் வராதையா லென்ற மெட்டு.

இராகம் -- முகாரி -- ரூபக -- தாளம்.

பல்லவி.

மாநல்லூரையாள் மாதுசவுடரம்பினை
யிப்போதெனது கோதகல் செய்

(மாநல்)

மாதவர்மறை சேதியர்முறை யோதியவதி
நீத்யே மிகு

(மாநல்)

மாலன்று பிரந்தைமேல்

மைபலுகந்தே

சீலங்கள் குலைந்தே

மேலகை மணிந்தே

வாடுந்துயர்

பருதியின் முனம்

ஓடும் பனிபோல்

செய வழி

கேடும்கெய

பரிபூரணி

ஆடுஞ்சடை

மதியாரணி

மலரொடுவிட

வரவக்கணி

சொலிநவமணி

முடி முக்கணி

மத்தள நித்தமொலித்திடு

(மாநல்லூர்)

மடல்விளி

மலையன்னமிசை

திடமுடனேகிழி

நாளினில்

ஆடர்சடைமுடி

யறியாவா

னிடைமகலா

துறையம்பகி

மத்தகமொத்த

தனத்துடி

யைப்பி னிடச்செய்

யிடைக்களி

றதக நிகர்த்த

தடைக்கிளி

ண்வத்த நிருக்கா

வத்தமி

மலகளகர

வாமி

சங்கரியபி

ராமி

புங்கலி சில

காமி அங்கடல் வளைபூமி

மருவிய வித்வர்

நிதம்பணி

பொறுமை மிகுத்தொவிர

பொற்பணி

தருமசம் வர்த்தனி

சுறகுணி

பருவத புத்திரி

கயற்கணி

மாறுத பேராள்

சேராள் (மாநல்லூர்)

22 சங்கீதாநுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

மந்தகாச மகிமுகச்	சிங்காரி
மூந்ததே வலன் செய்தவங்	கோரி
அந்தமே மிகுந்த	வரியேறி
வந்தகாளி வெஞ்ஞர	சம்மாரி
மங்கா திலங்கேர்தருங்	கோயி
லங்கேதுலங் கென்றுரை	ராம
லிங்கேசர் பங்கேயுரை	பூதிமா
தங்கிதேவங்கர்	தினம் பேரற்றும்
மாலினி சுகவாரி	வேலையருள் தீரி
காலையுதை வீரி	தாலவனை கெம்பிரி
மருமலியங்க சுசீலி	யருமை மிகுங்குணசாவி
தருமலிவகன்றுகி லோலி	திருநடமன் றுசெய் நீலி
மஞ்சா ரிளஞ்சோலை கொஞ்சிடும்	(மாநல்லூர்)

இராகம் — நாதநாமக் கிரிகை — ரூபகம் — தானம்.

பல்லவி.

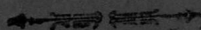
உள்ளமெப்படியோ அம்மர வுந்தன் (உள்ள)

அறுபல்லவி.

கன்னனென்றெனை யெண்ணிக் கைவிடுவாயோ
வெள்ளக் கருணைதேக்கி விளக்கிடுவாயோ (உள்ள)

சரணம்.

பெற்றதாய் நீயேயல்லாளெனக்	குற்றாரார் தாயே
குற்றமுடையோனெனக்	கோபங்கொள் வாயோ
சித்த மகிழ்ந்தனதருள்	சேரச்செய் வாயோ (உள்ள)
வரம நொந்தேனே வுன்னடிநினை	தேடி வந்தேனே
நாடியென ரகழிப்பாயென	நம்பி நானே
பாடியே தமிழ்மலர்	சூடி நின்றேனே (உள்ள)
அறுமுகன்றானே துதிக்க வைவேல்	தருமலை மானே
தருமலிர்திடம் எல்லைவர்	செந்தேனே
தருமலிவகன் றுதிக்குந் தாயே	அய்கோனே (உள்ள)

இராகம் - நாட்டைக் குறிஞ்சி ரூபக - தாளம்.
எக்காலத்திலும் மறவே னென்ற மெட்டு.

பல்லவி

எந்த நேரமுமறவே

னினிநான் (எந்)

அதுபல்லவி.

நந்தா மலர்ப்பைந்தாரோடு

நதியைத் தரித்தமதி வதனியே

(எந்)

சரணம்.

சடையையு மழவிரைடையையும்

பூதப்படையையும்

மதிக்குடையையுந் துடியிரைடையையு

மணியுடையையும்

மலர்த் தொடையையும்

பணியிரைடையையும் நான் (எந்)

விழியையுமுன் கைக்கிரியையையும்

வனையெனியையும்

முந்திச்சுழியையும் பொற்றனியையும்

பணியொளியையும்

மறவழியையு மருள்மொழியையும் நான்

(எந்)

துங்கமே அருள்பொங்கமே

பிரசங்கமே திடசங்கமே

வியதங்கமே வயும் வங்கமே தர்ம

விகமே துதி மங்களேஸ்வரி

(எந்)

விருத்தம்.

அழையூடா டிடுங்கடலைச் சூழ்ந்தி லங்குமிந்த

அவனியிசை யான்பிறந்து அடவியுறை வேடன்

வழையூடா டிடுங்கலைபோல் யான்மயங்கு கின்றேன்

வரைமானே தெளிதேனே மரகத மாமயிலே

மழையூடா டிடும்படிவை வேலதனை விடுத்த

மாகுமரேசனை மகவாய்க் கொண்டவனே யெனைநன்

சீழையூடா டிடும்படிக்கு நற்கருணை புரிந்தே

நினதுமன மகிழ்ந்தெனது பாடலுந் தருளே.

லீனா பொஸ்தகதாரி என்ற மெட்டு.

இராகம் - வேகவாகினி - தாளம் - ஜம்பை.

பல்லவி.

அம்பா சம்பு மனையரித் தாயே

ஆதரிப்பா யென்னை

நீயே

(அம்)

24 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

அதுபல்லவி.

என்பிழைகள் யாவும் பொறுப்பாயே

யெங்கும் புழந்தேற்றும் பரிபூரணி நீயே (அம்பா)

சரணம்.

தலமீதுயர் நலைவாழும்பா
தாள்பணிந் திடுமடியேன்
நிலைஞலைந்தேங்கி மலைகுறேன்
நினது மன தனிலெனைவைத்
பலம்பெறும் அரிமிசை
பாவஞரனை வதை
சிலம்பலம்பிய
சிறியன் தருமலிங்கன்

தர்மமா வுன்
மேலென்ன வர்மமா
நான்செய் கர்மமா
தாள் கொள்வா யம்மா
யேறிவரும் அடிகாரி
செய்த மாதிடவீரி
வேலனை யருள்மாரி
துதிக்கும் பஞ்சாட்சரி (அம்பா)

முத்துக் குமாரய்யனே யென்ற மெட்டே.

இராகம் - சங்கராபரணம் - தாளம் - மிகர ஜாதி - யேகம்.

பல்லவி.

சுகழிக்கவா யென்னையே (ரக்ஷி)

அதுபல்லவி.

சுச்சிக்காடும் அன்னையே (ரக்ஷி)

சரணம்.

பார்க்குள்ளோர்கள் துயர்
பாக்கிய சாவிநீயே
பார்க்கவேண்டும் தாயே
பொங்கமேவு சிவ சங்கரி அடியர்
நயபன்னக பூணி
பண்டொருகளை வென்ற
தரும லிங்கன் பணியும்

திர்க்கும் ஞானகுண
கடைக் கண்
சேயே (ரக்ஷி)
போற்றும் நிலவேணி
நிதகல்யாணி பேணி (ரக்ஷி)
பாரபுய பங்கஜாக்ஷி நீலி
யோகசாவி சீலி (ரக்ஷி)

விருத்தம்.

ஆதியுமாய் மத்தியுமா யந்தமுமாய் நிறைந்த
அருள்மழையே அருண்முகிலே யருட்குன்றே யடியார்

சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 25

தீதகல வரமுதவுந் தினதயா பரியே

திருமடந்தை கலைமடந்தை வசிக்கு நனைக்கரசே

ஆதவனோ டின்னமதியை நயனமதாக் கொண்ட

அம்மணியே கண்மணியே யனைத்துயிர்க்கு மனையே

ஏதுமறி யாதவிந்த நாயடியேன் சொல்லும்

இசைப்புவி னலங்கலணிந் தென்றுயர்தீர்த் தருளே.

முருகன் திருமால் மருகன் என்ற மேட்டு.

இராகம் - மத்தியமாவதி - தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

அரியின்மிசை மேவுமையின்

மகிமை

கொன்றை அக்கணி முக்கண னுக்குமிலைத்திரு

[அரி]

அருபல்லவி.

திரிசூலங்க பாலங்கை

வாள் கொண்டு

திடதேவலன்

தனைக் காத்திட

அடம் றகரனை

மாய்த்திட (அரி)

சரணம்.

நாலு திக்கும் மலர்ச்சோலை வளங்கள் நலம்பெறவே சூழும் அதி
கோலமிகும் நல்லையம்பதி மேவுபொற் கோவில்தனில் நானும்

வாலகிரண ரவியொரு ஆயிரம்வாய்ந்து ஒன்றானதுபோற் சவுட
சீலமிகுஞ் செங்கரத்தில் கிளி துன்ன

[மின்ன]

சுங்கார மிகுங்கோமளி பொங்கார்வ மிகுந்தேசெழி

[அரி]

சித்தசனைமுன்னம் நெற்றிய நத்தெரித்தகொன்றைத்தாரன்மத
அத்தியொடு வல்லியத்தை யுரித்துத் தரித்தசடை யாரன்

சித்தமகிழ்ப்பராசத்திசமர்த்தி அறத்திவரத்தி குறத்தி மணன்னுக்
குத்தம மாதென வந்த பயோதரி

வுமை மாதரி அரிசோதரி நயபூதரி திடமே செறி

[அரி]

பத்தர் சித்தர் முத்தர் போற்ற வருளும் பணவுரக பூணி

மா

முத்தமிட் பாவலர் நாவலர் மீதன்பு மீறிய கல்யாணி

கத்து கடல்வரு புத்தமுதம் வினாகாணி நிர்வாணி ருத்ராணி நவ

பத்தன் தரும லிங்கன் துதிசர்வாணி

[கோணி]

பரிபூரணி மதியாரணி அதிகாரணி மிகவேராணி

[அரி]

26 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

இராகம் - மிலகிளி - தாளம் - ருபகம்.

பல்லவி.

ஆம்பா கண்பார் மனோகரி

மஹ ராஜ ராஜேஸ்வரி

ஆம்பா

அநுபல்லவி.

நம்பு மடியர்மே லன்புறு மந்தரி

நாகாபசுணி நாரணி திரிபுர சுந்தரி

ஆம்பா

சரணம்.

மன்று ளாடினோன் தழுவும் பாரி மலையத் துவசனருள் குமாரி
கன்றை யெறிந்த கண்ணன் சோதரி
கம்சலோ சனி கருணாகரி கௌமாரி
காலம் யிது பாலன்றனைக் காவாதிரி ஆலி
ஜாலம் செயவேண்டாம் கதிதருவாய் நீகபாலி
சங்கரி சாம்பவி கௌரி சத்தி சடாதரி வீரி
அங்க மயேஸ்வரி வர்மி தூர்க்கை சாமுண்டி அகோரி
துஷ்டசபாரி கர்த்தி யாயணி தூர்த்தரி தருமலிங்கன்னுறு
கஷ்ட நிபாரணி காரணி கங்கண லங்கிர்த வேணியென் [அம்]

உரைக்கிறேண்டி மாத்திரையை யல்லி யென்ற மெட்டி.

இராகம் - பண் - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

எனக்கிரங்கி பூம்பதமீ

யம்மா யம்மா [எனக்]

அநுபல்லவி.

இனத்தை யிழந்தடர்

வனத்தி லலைந்ததி

மனத்துய ருறுகலை

தனக் கிணையான [எ]

சரணம்.

இகத்துறு வாழ்வினை

மிகப்பெரி தாகவே

அகத்தினி லெண்ணியே

ஜெகத்தில் வருந்தும் [எ]

எங்ரு மிலங்கரி

தங்கி வலம்புரி

சங்கரி புங்கவி

மங்கள தேவி [எ]

தரும லிங்கன்னுதி

திருமிகு மந்தரி

மருமலி சுந்தரி

வருமை யடைந்த [எ]

இராகம் - பியாக் - தாளம் - ஏகம்:

பல்லவி.

பரிபூரணியே யருள் முக்கணியே பாவ வினாசனியே
பூரில் பிகத்திரு மேவுநலைப் பதிமோர்துதி பொற்பணியே

அ துபல்லவி:

ஹிவீரெயினு ரமுதே யொளிநவ மணியே மரகதமாமயிலே
மடமட கடகட கிடு கிடுவென வெலியிடுமெரிமிசைவரு (பரி)

சரணம்.

அடமொடு தடதடச் சடச்சட வெனவரு மகிடன் குடல்சரிய
அஸ்தி நெரிந்திட ரத்தம் சொரிந்திட குத்தியெரிந்திடமொ
திடபுயபயகர வரஜியடியர்மிசை தினையாபரி ஜெகஜோதி
தென்பரங்குன்றிற் குகந்த சம்பிரம குகற்கு முந்த
வின்புற வயிலைத்தந்த வம்பகி ஜெகம் நிறைந்த (பரி)

அரகரபவகர திரிபுரமெரிபரன் தினமணைந் தகமகி
முஞ்சொ லியக்கணி பின்சண்ட முக்கணி நஞ்சரவப்பணியே
பெரிதென வணி திரிபுரை யனாமறை துதி
பிறையொடு முடி புனை யாமனையே
பேரிரு முகத்தஞ் சித்தஞ் சீருறக்கன் னத்தின் முத்தம்
வாரியே கொடுத்தன் னித்தம் ஆரிவரோ வென்னுஞ் சுத்தப்பரி
திகழரிதரு பிரமனதொரு சிவநவரனிட முறையிடு
திங்கள் முகந்தரி சங்கிணை கந்தரி யெங்கள் சவுந்தரியே
புகழ்பெறுன துபதமதையனு தினங்கன வினாநனவினுமறவாமலே
போற்றிடுந் தருமலிங்கஞ் சாற்றிடுந் தமிழலங்க
லேற்றிடுந் கருணை வங்கம் நூற்றிசை புகழுந் தங்கம் (பரி)

சங்கல்பமே என்ற மெட்டு.

இராகம் - கரகரப் பிரியா - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

என்னன்னையே பாராமுக மேன்
இமையேர்ப் பணி யேரார் மணி (என்)
அ துபல்லவி:
பொன்றாக ஸ்ரீசரம்பவிமா
புங்கவியு னடியிணை நாடினேன் (என்)

28 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை.

சரணம்.

பங்கஜாக்ஷித் துண்ட

சுகி வேயந்தீசிர

பன்னுகா பரணிரீ

லாட்சி கந்த

பத்மாசனியே

நின்னைக் கோரி

பத்தியே செய்தரும

லிங்கன்ப ணைர் (என்)

பிளாண்டு நோட்டு மெட்டு. தாளம் = ஏகம்.

பல்லவி.

தின ஞான ரூபியே

தேவியே வந்தருள்

தேடி யுன்கழல் நண்ணுஞ்

சேயனை நீயாளம்மா

தேனே ரின்சொலி அஞ்சொலி

தியனே ருறாய்

திகழனமே றயன் முனமே

சிரமாவே செயெ னுறவே

தேவலன் தாபமே திரநேர் ரூபமே

சிக்க மூர்தியே.

வேலைமேவு மாலையே வேண்டிநாடி நூலையே

மேகநிறனேதர விரைவாகவே வரு

வேளைவேண்ட சேய் ஆண்டதாய்

வெற்பிறை மின்னே

விரிதிலமே பெருநலமே

தருகலமே அரிகுலமே

வீரியே நன்மணி தர்மலிங்கன் பணி

மிருது பாஷணி

(தின)

விருத்தம்.

தேசுயர்ந்த பசும்பொன்னே தெவிட்டாத கனியே

தெள்ளமுதே நல்லுரா லயத்திலங்கு மணியே

பேசுதற் கரியதொரு பேரின் பக் கடலே

பித்தரைவிட் டகலாத பெருஞ்சோதிச் சுடரே

பூசுராதே வார்முநிவர் புகழ்ந்தேத்தும் பொருளே

பொற்குன்றே கற்கண்டே பூங்கரும்பின் ரசமே

மாசற்ற மாகதமே மலைதருமா மயிலே

மைந்தனிசைத் தமிழெனும்பூ மாலையணிந் தருளே.

சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 29

சரசிருகா யென்ற கிருதி மெட்டு.

இராகம் - முகாரி - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

பரதேவதா நல்ல

நாளம்மா

பரிபாலி ஸ்திரீ மா

பார்வதி (பர)

அதுபல்லவி.

புரமுன்னகையா

லெரிசெய்தோன் பாரி

புஷ்யிலாரும் பணியும்

பூரணி நிர்வாணி (பர)

சரணம்.

சர்வலோகதே

வீஞானரூபி

சந்ததமுனது

தாட்டாமரையே

சதமென்னுமா

தருமலிங்கதா

சனைக்காக்குந்தா

யேஷம்வர்த்தனி (பர)

வந்துற்றாள் இந்தக் குமரியை யென்ற மெட்டு.

இராகம் - பியாக்கு - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கந்தத்தா ரந்தத்

தோடணி

கருணாகரி யருள்

புரிவாயே (கந்)

அதுபல்லவி.

சிந்தித்தேதொழு

மன்பர்க்கின்

சுகமது தரு

நயகுண சீலி

சேலார் விழியங்கர சூலி

சிவசங்கரி நயபரிபாலி

செம்பொன் குன்றின்

சம்பன்

னிர்பங்கெரண் டன்பொடு

மருவிய (கந்)

சரணம்.

பனுவலர் தமிழ்மலர்

அணிதேகி

பண்புறு சங்கரி

மார்பாகி

பாவவிஞ்சனி

திடயூகி

பார்புக முந்தரி

யதியோகி

பந்தங்கொண் டிந்தன்பாதர்

தந்தா ளெந்தன் கலியற (கந்)

சததளசசிமுக மகராசி

சந்தத மடிதொழு பவர் நேசி

சாலவலங்கிர்த வரிவாசி

தனில்வருமதிரய வுல்லாசி

சஞ்சலமே தஞ்சருவா

தஞ்சலிதா ருஞ்சர்வேஸ்வரி (கந்)

தருநிறை திருநலை யுறையீரி தருமலிங்கன் றுதிகவுமாரி
தாட்சரயணி ஜகவதிகாரி தாயே தாருகசம்மாரி
ததிவந்தாள் கெதிரின்றாள் துதியென்கோள் சிதையும்படியருள்

விருத்தம்.

அனவாதம் பூமகளுங் கலைமகனும் வசிக்க
அழகுமிகு நலைநகர்வா ளான்பர்களாற் செய்த
கனகமயத் தனியமர்ந்த கண்ணே கண்மணியே
கற்பகமே வெற்றிபிறைவன் களிப்படைந்த கனியே
நின்துபுணி விடைக்குரிய வெளியனைச் சோதிக்க
நீதியீதோ பொற்சவுட மணிந்த நிரந்தரியுள்
மன்மகிழ்வோ னெதெழிலார் சீதளப் பூங்கமல
மலரடிதந் தென்னிசைப்பா மாலேபுனைந் தருளே.

வீணையேன் படைத்தாய் என்ற மெட்டு.

இராகம் = மூகாரி - தாளம் = ரூபகம்.

பல்லவி.

பாதேவியே இந்தப் பானியேயேன் படைத்தாய்
பலபேருட னுறவாடிய விலைவேசிய ரொடு கூடிய (பர)
அதுபல்லவி.

கோவில் முன் நின்றுகை கூப்பித் துதியாத
கொடுநீசர்கள் கெடுநாசர்கள் படுமோசர்களொடு கூடிய (பர)
சரணம்.

பக்தி மீகுந்த பெரியோரை யேசாமல்
பண்களொடுத் திருத் தாண்டகம் கூறாமல்
சத்தியவான்க னுறவதைச் சாராமல்
சக்கண்டிகள் குடிதொண்டிகள் படுலண்டிக ளொடு கூடிய (பர)

காயம் சதமல்ல பொய்யென் நெண்ணுமலும்
கைப்பொருள் வைத்து தருமம் பண்ணுமலும்
தேயசவுக்யமடைய வுண்ணுமலும்
நிரிகஞ்சர்கள் வெகு வஞ்சச்ச்களெனு நெஞ்சர்களொடு கூடிய ()

சீசா வாயில்வெடுக்கங்கத்தில்	சாடியே
சிக்ருநாறும் சிகைதன்னிற் பூச்	சூடியே
கூசாமல் வீதியில் நின்று	கூத்தாடியே
சூடிகேடிகள் தடிமுடிக	ளெனும் லேடிக 'ளொடுகூடிய (பர)
பூசிமினுக்கிப் பொட்டிட்டு	மெலுக்கிகள்
போனவிடம் பொருள்தட்டப்	பலுக்கிகள்
தாசியெனப் பெயரிட்டுக்	குலுக்கிகள்
தனையே தன மனையே நினை அனியாயர்க ளொடு கூடிய	(பர)
தம்புரு வீணைசுதியைக்	கூடாமலே
தர்ம லிங்கன்றமிழ்	தன்னைப் பாடாமலே
அம்புவி வாழ்வு பொய்யென்று	நாடாமலே
அவிசாரிகள் குலைகாரிகள்	நிலைமாறிக ளொடு கூடிய (பர)

விருத்தம்.

பையரவந் தனையெழிலா ரங்கமிசை யிசைத்தே
பாலாழி வருவிடத்தைத் திருமிடற்றிற் றரித்தே
கையிலொரு மானேந்திக் கரியுரியைப் போர்த்தே
கபடுருவாய் வருபுவியா சனத்தமர்ந் தோன்கலந்த
மையனைய பூங்குழன்மா மயிலேகோ கிலமே
மாமணியே ஜெகம்விளக்க வந்த சவுந்தரியே
வெய்யவனேர் முடிபுனைந்த விமலி சுமங்கலையே
மேன்மைபடு மென்றமிழ்ப்பா வின்னொடையேற் றருனே.

திருப்புகழ் மெட்டு. தாளம் - ஆதி.

இராகம் - தர்ப்பார் அல்லது எதுகுல - காம்போதி.

கண்ணிகள்.

வளஞ் சிறந்தரி யிலங்கு	மந்தரி	யெதிர் வாராய்-சிறு
குழந்தை வெண்மதி அணிந்த சங்கரி		அருள் தாராய்
தலத்தில் மிஞ்சிய நலைச்செழுந்	தளி யுறை கோனே	எழில்
வலக்கநந் துடி பிடித்த சங்கர		னணை மானே
வெடித்த நன்மலர்	முடித்த மைக்குழ னுமையாயி	வாள்
பிடித்தசா ருயிர்	மடித்த சங்கரி	மகமாயி

32 சங்கீதானுபவ நவாச அலங்கார கீர்த்தனை:

வடித்த தேன்மொழி துடித்த சேல்விழி	கவுமாரி	தமிழ்
படித்த பாவல ரிடத்தி லன்புறு	ஜெயவீரி	
சிலங்க ளெங்கணும் இலங்கு புங்கவி	யதிகாரி	தரு
மலிங்க னற்றமி முலங்கல் சூடிய	புயவீரி.	

இராகம் - இந்துஸ்தான் - மியாக் - தாளம் - அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அஷ்ட திசைக்கும்	அதிகாரியே	தொழும்
அன்பர்க் கென்னொரும்	உபகாரியே	
துஷ்ட மஹிஷா சூர	சம்மாரியே	பண்டு
தேவலன் முன்வந்தவொய்	யாரியே	
சங்கரி மாரி அவு	தாரியே	உயர்
சாம்பவி பூங்குழல்ச்சிங்	காரியே	
அங்கர சூலி அரி	யேறியே	நல்லை
யாவணம் வந்த ஜெய	வீரியே.	
சக்கிரி சோதரி	பூதரியே	யித்
சமயம் தமிழேனை	ஆதரியே	
முக்கணன் சேரம்	பயோதரியே	வேள்
முருகனை யீன்ற	தயாபரியே.	
அம்புவி மாந்தர்க் கெல்லா	மன்னையே	நின்
னடுமை கொடிய துயர்	தன்னையே	
தண்பனி சூரியன்றன்	முன்னையே	ஒமம்
தன்மை செய்துன்னடிக்க காக்	கென்னையே	
சண்டிகை சாமுண்டி	சாமனையே	பரா
சத்தி சமர்த்தியங்	கோமனையே	
தொண்டன் தருமலிங்கன்	பிழையே	தவிர்
துங்கத்தி சூலக்கை	யாம்னையே	

விருத்தம்.

தோடேறும் பூங்குழலங் கயற்கணியே யடியார்
துன்பமுறச் சமர்மிகவே செய்மகிடன் றனைத்தென்
னோடேறும் படிமுடித்த நாரணியே நினையே
நம்புமெளி யேனுனையென் னாளுமிகப் பணிந்தே

சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 33.

சுடேறும் படியெனக்கு வழிகாட்டி நாளும்

எனதுதிருப் பாடலெனு மிசையணிந்த மணியே
எடேறும் படிசெய்தோன் தனக்கமுதங் கொடுத்த
இளங்குயிலே தனிமுதலே யிதயமுவந் தருளே.

இராகம் - பியாக் - தாளம் - சாப்பு.

வாவென் றழைக்கு மென்மேல் மோடிசெய்வ தூன்

வாழ்க்கைப் பகுமானமா

இந்த

வன்கண்மை செய்கிறு யென்மே லுன்குட்டை

வழுத்தினேனே யினமாய்

யென்னம்மா

வழுத்தினேனே யினமாய்

சொல்லம்மா

வழுத்தினேனே யினமாய்

ஆவலா யம்பலந் தன்னில் பேய்ப்போல நின்

முடினதைச் சொன்னேனா

ஆன்று

அன்னகர் நீக்கியுன் காலில் விலங்கை

அணிந்ததையான் சொன்னேனா

யென்னம்மா

அணிந்ததையான் சொன்னேனா

சொல்லம்மா

அணிந்ததையான் சொன்னேனா

உன்கணவன் ஒற்றைமாட்டுக் காரனென்

றுதாசனம் பேசினேனா

அந்த

சங்கிலியார் நாகியார்க்கு தூதுசென்ற

சங்கையையேசினேனா

யென்னம்மா

சங்கையையேசினேனா

சொல்லம்மா

சங்கையையேசினேனா

விறகு தலையில்ச் சமந்து தென்கூடலில்

விறாவன் பெண்டென் றேனா

பண்டு

பறையராய் வந்து கள்பாண்டஞ் சமந்ததை

பாரிலுரைக்கின் றேனா

யென்னம்மா

பாரிலுரைக்கின் றேனா

சொல்லம்மா

பாரிலுரைக்கின் றேனா

காட்டுக் குறத்தியை வுன்மகன் கைகொண்ட

காணம் விண்ட துண்டா

மண்டை

34 சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை:

ஒட்டிலிரந்துண்டவன் மனையா ளென்று

ஒதிடக்கண்ட துண்டா

யென்னம்மா

ஒதிடக்கண்ட துண்டா

சொல்லம்மா

ஒதிடக்கண்ட துண்டா

தாலிபிச்சைக்கிந் தவத்திரி பெண்டிடம்

தான் சென்றதை சொன்னேனா

முனம்

கூலிக்கி மண்ணைச் சுமந்து பிட்டுண்டடி.

பட்ட சூட்டைச் சொன்னேனா

யென்னம்மா

பட்ட சூட்டைச் சொன்னேனா

சொல்லம்மா

பட்ட சூட்டைச் சொன்னேனா

வாதவூரர்க்காய் குதிரைப் பாகனாக

வந்ததைநான் சொன்னேனா

யென்றான்

சூதில்லா தரும லிங்கன்றொழு மாதேயான்

தூஷணமாய்ச் சொன்னேனா

யென்னம்மா

தூஷணமாய்ச் சொன்னேனா

சொல்லம்மா

தூஷணமாய்ச் சொன்னேனா.

கடைத்தேற்றா யென்ற மெட்டு.

இராகம் - தோடி - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கருணாகரி

காவா யெனையே

(கரு

அநுபல்லவி.

அருள் வாக்கியுமை

பேயாதரி

அமரர்க்குறிடரை யறுகுத

னனையே

(கரு

சரணம்.

நீலலோச்சனி

சந்த்ரவதனி

நீலகண்ட சிவ

பாகநாரணி

நீலகொண்டலாக

வரிசோதரி

சீலதர்ம லிங்க

தாசன் றுதி. (கரு

இராகம் - இர்துஸ்தான் - தோடி - தாளம் - எனும்.

பல்லவி.

நல்ல மிட்டாயி

மிது

நல்ல மிட்டாயி

நண்பரே வந்து வாங்குங்கள் நயமான

மிட்டாயி (ந)

சங்கீதானுபவ நவரச அலங்கார கீர்த்தனை. 35

அதுபல்லவி.

புல்லறிவை நல்லறிவுண் டாக்கும் மிட்டாயி
 அருள் தேக்கு மிட்டாயி
 நம்மைக் காக்கு மிட்டாயி அதி
 புனிதமான திருநல்லூர் தனியிருக்கு மிட்டாயி (ந)

சரணம்.

காமக்குரேரத லோப மோகத்தைக் கறுக்கு மிட்டாயி அதை
 நறுக்கு மிட்டாயி அதை
 நொறுக்கு மிட்டாயி குளிர்
 கங்கையணிந்த சங்கரரிடம் கலந்த மிட்டாயி (ந)

சர்வ ஜீவ ராசிகளினும் வசிக்கு மிட்டாயி அமுதென
 ருசிக்கும் மிட்டாயி பவங்களை
 நசிக்கும் மிட்டாயி கொடும்
 சமணரைக் கருவறுத்தவர்க்குப் பால்கொடுத்த மிட்டாயி (ந)

தேவலன் துயர் தவிர்க்கசுரனை சிதைத்த மிட்டாயி
 நமன்தனை வதைத்த மிட்டாயி புரங்கெட
 நகைத்த மிட்டாயி யென்றும் சிறியன்
 தரும விங்கனுக்கருள் செய்த மிட்டாயி (நல்ல)

விருத்தம்.

சத்தமுதற் பரிசரச ரூபகந்த முதலாய்
 ஜடத்தினிலு முளத்தினிலு விறைந்த தனிமுதலே
 புத்தமுதே முக்கனியே யக்கனியின் ரசமே
 பொழில்புடை சூழ்நலைநகர் பொற்கோவி லமர்ந்தவளே
 அத்தனிடந் தனிலன்று பிரணவத்தை யறைந்தே
 அப்பொழுதே மறைந்தெழுந்த அரும்பொன்னே மணியே
 இத்தருணம் துயரறியா திருப்பதுணக் கழகோ
 என்னரசே எனதுதயி மூலங்கலையேற்றருளே.

கீர்த்தனை முற்றிற்று.

சங்கீதம்

சிவமயம்.

ஸ்ரீ செளடாம்பிகை பேரில் சந்தப்பர்.

தன்ன தந்த தன தான் தன்ன தந்த தன் தான்
தன்ன தந்த தன தான்— தனதான்

தினம னந்த புரு சாலை ஆணையு மந்த விலை வேகி
திமிரு கொங்கை மிசை யாசை— மிகையாலே

திரைம லிந்த கட லுமி கடவு வங்க மது வோடு
திசை துலங்கு கொடி யாடு— மஹாதே

மன மயங்கி யலை காச மென மெலிந்து மிக சோப்
மயல டைந்து தழ லாடு— மெழுகாகி

வலைபு சூந்த கலை போல நகமி ழந்த புலி போல
மதிசு லைந்து புவி மீதி— லலைவேனோ

வனமு றைந்த குற மாசை மருவ வென்று சிலை வேட
வடிவு கொண்டு புன மேடு— பெழிலான

வலைய லென்ற வொலி யோடு தரும லிங்க னிசை பாடி
வயது சென்ற கிழ னுன— குகன்மாதே

தின்க றன்ற னொளி போல மணிப திந்த முடி சூடி
திறன் மிகுந்த வரி யேறி— வலிமீறு

திடம டைந்த சுர னோடு படைமு னைந்து சம ராடி
ஜெயம டைந்து நலை மேவு— பாதேவி.

தனதார்த்தன தன்ன தந்த தன
தனதார்த்தன தன்ன தந்த தன
தனதார்த்தன தன்ன தந்த தன தந்ததான

கடல்சூழ்ந்திடு மவனி யெங்கு மதி
புகழ்வாய்ந்திடு மலரி னங்கல் பல
சுமழ்பூம்பொழி லெழிலு றைந்த நலை— வந்தமாதே

கலைதோய்ந்திடு மதியை யந்த மிகு
முடிவேய்ந்திடு பரம னென்று மதி
கனிசூர்ந்திட வருக மாந்த நய— துங்கவாமி

மடலேந்துக மலமி லங்கு விதி
தணையின்றவ நெனவ ழங்கு திரு
மலைவாழ்ந்திடு மழுகர் தங்கை யென— வந்தசீலி
வரையாம்புய வசுர னெஞ்ச மது
துனையாம்படி கொடிய வம்பு தொட்
ம்னமோர்ந்திடு ஜெயச வுந்த ரியெ னங்குணலி
குடமாந்தன விலைம் டந்தை யர்கள்
படமாந்தட மதில மிழ்ந்தி வெகு
கொடிதாம்பிணி தனி லு முன் றும னம்— நொந்திடாமல்
குணமாந்தரி ன்கழு றைந்த கனி
சுகமேந்திய சவுரி யெந்த னுட்
குறைநீங்கிட வுளம கிழ்ந்து னரு டந்துகாவே
நடனாந்தரி மணிப திந்து வொளிர்
சவுடாம்பிகை யெனநி னைந்த வர்கள்
நலமாங்கதி யுறவ ரங்க டரு கங்கைவேணி
நயசாம்பவி தரும லிங்க னிரு
விழிசார்ந்திடு புரைக னோந்த வுமை
நறைசேர்ந்திடு முயர்சு கந்த மணி பங்கதேவி

தந்தான் தானதன் தானதன் தானதன்
தந்தான் தானதன் தானதன் தானதன்
தந்தான் தானதன் தானதன் தானதன் தனதான
மண்டாடி யானசசி சேகரனை யேமருவு
கங்காளி சேல்னைய கோலவிழி பாஸின்மொழி
மஞ்சடி லாதகுழ லாயிமக மாயிநய குணசீலி
செண்டோவ லாதுகிண மோருமிழி யோவெனகில்
சண்டாளி யானவிலை வேசியர்தம் மால்வலையில்
செந்தீயி னூடுபுழு வாகிமெழு காக்கிமன்ம் உழலாம்ல்
பண்டான வேதமதை யோதியகு சேலர்துயர்
விண்டோட வேசெய்திந் மால்மகிழ்ச கோதரியே
பைஞ்சோலை சூழநலை மேவுமனை யேனிநருள்— தருவாயே
கொண்டாடி நாளுமுனை யேமனதி லேகருதி
அன்போடு பாடுமடி யேனிநருக னேமணியே
கொந்தாரு வாசமலர் சூடியரி யேறிவரு— பாதேவி

தத்தத்தன தத்தத்தன தன

தத்தத்தன தத்தத்தன தன

தத்தத்தன தத்தத்தன தன—

தனதான

அத்தத்தைவி ரித்துப்பராதவி தத்தைச்சில
 கற்றுத்துணைவிழி யப்புக்கணைவிட்டுதி சிறுநகையொடு— காலில்
 அத்திக்கொலு சிட்டுக்கலகலெ னக்கச்சைத
 ரித்துத்தெருவினி லச்சத்தைவி டித்துக்குதியிடு— விஜைமாதர்
 முத்தத்தையடுத் தக்கணிகையர் மைச்சொக்கில
 கப்பட்டிடிக்கை மொய்த்திட்டம ரத்துக்கணையென—உழலாமல்
 முத்தைக்கொடு சத்தக்கடல்நடு விற்கிக்குகு
 சைக்குச்சமனென முட்டத்துய ருற்றுப்புவிமிசை— யலையாமல்
 அத்திச்சிர ணைப்பெற்றவளுனை நத்தித்துதி
 முத்தர்க்கருள்புரி அட்டச்சரி கட்டப்படுமெனி— யெனையாள்நீ
 அப்புக்குழல் முக்கட்பகவதி சர்ப்பத்தொடு
 புட்பத்தொடையெழி லக்குச்சர மிட்டுச்சவுடம— தணியுகி
 வெற்றிக்கயில் பற்றிக்காமிசை யுத்தத்தைநடத்திப்
 புகழ்பெறு விச்சித்திர முத்துக்குமாணை— யருள்வாமி
 வெற்புக்கிறை வற்குக்குலமணி பத்தர்க்குவ
 ரத்தைத்தருசனி மெய்ப்புற்றந லைக்குச்செழுமணி— இகதேவி

தனன தனத்த தனன தனத்த

தனன தனத்த

தனதான

முகமே மினுக்கி துதலே திருத்தி

முகினேர் குழற்கு—

மலர்குடி

முடியோ வெனச்சொல் தனமீதி லத்தர்

முதலான மற்ற—

விரைபுகி

பகலோ னையொத்த நகையே தரித்து

பலபே ரிடத்தி—

ஓறவாடி

பனமே பறித்து குடியே கெடுத்து

பலநோய் கொடுக்கும்—

விலைவேசி

அகமே யடுத்து மயலே தொடுத்து

மதன விகத்தி—

ஹழல்வேனே

அடியா றுளத்தி வினிதாக சித்த

மகலா திருக்கு—

மயிராமி

புகலே துமற்ற வெளியே னையுற்ற

புனிதாவெ னச்சொல்—

அருணியே

பொருளே மிகுத்த நலையே வசித்த

புகழே விரித்த—

பரதேவி.

விருத்தம்.

திருமலிந்தபொழில் புடைசூழ்ந் திலங்கிய மாநல்லூர்

செழுங்கோவில் தனிலமர்ந்த தினதயா பரியே

மருகிறைந்த சூழலழகி மரகதமா மணியே

மாசற்ற மணிவிளக்கே மையாருங் கண்ணி

பெருமைமிகும் வரையிறைவன் பெற்றபசங் கினியே

பித்தரகந் தனிற்கலந்த பெண்மணியென் கண்ணே

வொருவருமிங் காதரவில் லாதுழலு கின்றேன்

உயர்வாழ்வே யென்றமிட்பா மாலையுந் தருளே.

தன தனன தந்த தன தனன தந்த

தன தனன தந்த

தனதான்

கரு வருவு கொண்டு புவி மிசைபி றந்து

கலை சிலதெ ரிந்து—

மறியாமல்

கச டனுதி னஞ்செய் மடை யரைய டைந்து

கப டிறையு டெஞ்சு—

வினைவேசி

மரு வனைய கொங்கை மிசை மயனு வந்து

மதி யதுகு லைந்து—

திரியாமல்

மற லிதனை யன்று உதை கொடுசி வன்றன்

மன மகிழ வண்டை—

யமர்தேவி

திரு மிகம லிந்து வொலி யதுசி றந்து

திரை யதுமி குந்த—

கடன்மீது

திக ழுணையி லந்த முற விழிது யின்ற

திட வழகர் தங்கை—

பெனும்வாமி

அரு மறைவி ளங்கு நலை தரும லிங்க

னக மகிழ சிங்க—

மிசையேறி

அவ னிவலம் வந்த சிவ கவுரி யெந்த

னரி யதுயர் சிந்த—

வருள்தேவி.

விருத்தம்.

அனையாயெவ் வுலகத்தும் அமர்ந்தசெழுஞ் சுடரோ
யாமனையே தூய்மணியே காசியரு மறையோர்
மனைமுழுதும் ஓர் தினத்தில் விருந்துண்டோன் தன்னை
மகவாகக்கொண்ட மனோகரி யடியேன் றனக்கோர்
தினையளவு கருணைசெய லாகாதோ வந்தன்
சித்தமென்ன கல்லோ வலாதிரும்போ யெகுவோ
குணமிசூந்த பால்வாரி யிடையெழுந்த வழுதே
கடையேனென் றமிழ்மலருன் கழுவிலணிந் தருளே.

தனன தந்தன தந்தன தந்தன

தனன தந்தன தந்தன தந்தன

தனன தந்தன தந்தன தந்தன—

தனதான

தினமும் வஞ்சக நெஞ்சம டைந்ததி

மணமி கும்பல சென்றெழுடு சந்தகில்

திமிர் த னங்கடி றந்தும முங்கிகள்—

தலைவாசல்

தெருவி னின்றிசு லம்புபு லம்பிட

நடைந டந்துசி னுங்கிடு சண்டிகள்

திமிந ளங்குத ளங்குத ளங்கென—

நடிவேதி

தனமி குந்தவ னந்தமி முந்திடு

சிறுவ னென்றிடி னும்புண ருந்தொழில்

தனிபி சைந்துதி ரிந்திடும் லண்டிகள்—

மனுநீதி

தனைம றந்துபு ரண்டுதி ரிந்திட

வெறிகொ ளுங்குள ருந்திடு தெரண்டிகள்

தயவெ னுங்கல மங்கிய கொண்டிக—

ஞறவேகொய்

அனமு றைந்திடு மந்தன னும்புவி

தனைய ளந்தமு குந்தனு மஞ்சிரம்

அடிய ரன்பொடு தும்பையி டும்பத—

மறியாத

அரணி டந்தனி லென்றும் மர்ந்திடு

கருணை யங்கட லென்றச வந்தரி

அளியெ னுங்குழ லந்தரி யின்புற—

வருள்வாயே

சினமு றைந்தசர் நெஞ்சையி டந்திட

மனமி சைந்தரி யுந்திய சங்கரி

சிவசி தம்பரம் நின்றந டம்புரி—

நயவாமி

சிகரி தந்தபு ரந்தரி சுந்தரி
தரும லிங்கன ருந்தமி ழின்னொடை
ஜெகமி லங்கவ ணிர்தபு யந்தரி—

நிலையுரி!

தந்ததனன தனன தனன தன
தந்ததனன தனன தனன தன
தந்ததனன தனன தனன தன—

தந்ததான

தந்தையுடலி னிடமே கருவுயிரு
திங்கள் தருகி அதன்மே லனைவயிறு
தங்கியுருவ மதுவே தசமதியம்—

அந்தமாகி

தண்டகரம துடனே புவிமிசைபி
றந்துசிறுவ யதிலே கலைபாத
சந்தமிசைக டனையே வுணர்பொழுத—

னங்கனூலே

சுந்தைமிகைக படமே வுறைவிலை
டந்தைகொடும யலிலே மனமதுக
சுந்துமவர்க ளிடமே யென துளமி—

சைந்திடாமல்

செம்பவழமெ னிதழே வுடைவிமலை
சம்புமகிழ மலையே யென துதுயர்
சுந்தயிதுத ருணமே யருள்புரிய—

வந்திடாரே

தந்திமுறைய திடவே துரிதமொடு
வந்துதவிய திருமா லிதயமகிழ்
தங்கையெனு மலையினே யெளியேனை—

யுகந்துகாவே

தந்தமொடுத ரளமார் சிவிகைமிகை
யுந்திவருக வுரியே மபுசசிவ
சங்கரயனு ளமதே மகிழோடுசேய்—

றந்தமேவும்

நந்தவனம லரையே தினமுமணி
கந்தமுறைகு ழலியே களிறுவத
னன்றனருமை யனையே குறமகடன்—

சொந்தமாயி

நஞ்சமிடறி யுனையே துதிதரும
லிங்கனுரைத மிழைபே புனைவரதி
நம்புமடியர் வினையே கெடவருளு—

கந்ததேவி.

விருத்தம்.

சலசலிழைப் புனலேபோல் தயவி லாமார்ச்
 சாலமதைக் கண்டுழலஞ் சுகத்தைப் போலும்
 திலமதனை யாட்டியதோர் செக்கெருதைப் போலும்
 சேட்டுமத்தி லீய்ப்போலும் தியங்கவிடத் தருமோ
 உலகனந்த மால்தனக் கன்புற்றச கோதரியே
 வேங்கார வட்டமதில் உலவுகின்ற பொருளே
 நிலவனைய வதனநிறந்தரி யேயென் துயரை
 நீக்கியடியென் சொன்மலர் நின்கழல்பூண் டருளே.

தந்தான தானதன தானதன தானதன
 தந்தான தானதன தானதன தானதன்
 தந்தான தானதன தானதன தானதன்— தன தான
 தண்டாடு நார்வனச மேவுபல வாவிதொறு
 முண்டாடு நீலவளி நாதமது கீதமென
 தன்சோலை யூடுமயி லாடுமெழி னேருமிள— மடவார்கள்
 தம்பூரு லீணைபிடி லார்மொனியம் வேணுகர
 மின்பூரு மோதையுடன் வேதமறை யோதடியர்
 சம்போவ ராவெனெவி சேருநலை யூரினர்கள்— மிகவாசை
 கொண்டேவி னேறுவொளி சாருமுயர் கோபுசமும்
 மஞ்சேறு நீள்சுகர மீதுவிடை சீயமுறை
 கும்பாதி தோறுமணி யேகுலவு கோவிலம்— ரபிராமி
 குன்றாத மேருகிக ரானபுய ராவணனை
 வென்றேவி பீடனனை நாளுமர சாளெனும்வை
 குந்தாவெ னுவுரைசெய் மாயவச கோதரியே— கவுமாரி
 பண்டேடு நீரெதிரி லேசெலவு மேசமணர்
 திண்டாடி யேமடிய வேசெய்தவர் பாடலினை
 பண்போடு பாடநினை நாடவடி தேடவருள்— தருவாயே
 பஞ்சான னாதிபதி வாமமுறை தூயமணி
 கொஞ்சாடு மோககிளி யாடுகர மாகவுரி
 பந்தால நாளில்வரை யேபொடிசெய் வேலவனை-யருள்வாமி
 திண்டோள னுனமகி டாகரனை மாருருவ
 அம்பேவி யேமனுல கேகவம ராடுநய
 சிங்காரி தேவலனை யாளுமுப காரிபுவி— பரிபாவி

தென்கூடன் மேவனைவர் கூடவிரை வாகவொரு
மண்கூடை யோடுவரு வோன்மருவு மாமனையே
தெம்போடு சேவைசெயு மாவடியர் மீதுமகிழ்—ஜெகதேவி.

தன்னதன தானதந்த தன்னதன தானதந்த
தன்னதன தானதந்த— தனதான

திருபிசுதி யானசங்கு விளைபழன மீதுதங்கு
திகழ்கமுகு வாழைதெங்கு— மிகுசாவி

திறலுடைய சோகுபுங்கு பலவினாடு மாவினக்கு
திருநலையிலே துலங்கு— மபிராமி

மருவுலவி பாடுகொங்கை பொடுவனையல் சூடுசெங்கை
மலரநடி வேசிமங்கை— மயலாலே

மனைமுழுதுமே னிறைந்த தனம்வினைவிலே யிழந்த
மகிபனுடல் போல்வருந்தி— யுழலாமல்

ஒருபொழுது சோழனண்டை புகுவினுரு வாகிவந்த
வுயரரனையே கலந்த— வுணையாயி

உரியினிடமே யிருந்த தயிர்வெனையெலா மருந்த
உரலின்மிசை யேறிநின்ற— திருமாவின்

அருமையுயி ரானதங்கை யுனைமன்தி லேநினைந்த
அடியரசு மேயுறைந்த— நயவாமி

அரியின்முது கேறியிந்த நகரைவல மாசுவந்த
அமலைதிரி சூலியஞ்ச வுடதேவி.

விருத்தம்.

திண்ணோறுஞ் சீயமதைப் பரியாகக் கொண்ட
செழுமணியே திருநலையா வணவரு மாமணியே
கண்ணை கண்மணியே மாத்துயர் கனகமணியே
கருவினிலும் உருவினிலும் கலந்திலங்கு மணியே
விண்ணோர்க் கொப்பொழுதும் வேண்டுகின்ற மணியே
மென்மணியே நன்மணியே னிறைதரு மணியே
தண்ணோறு கூன்மதியம் தலைக்கணிந்த மணியே
தமியேன்சொற் பாடல்தனைச் சாற்றவுகந் தருளே.

சிந்துமெட்டு.

—o—o—o—

ஆறுமுகவடி வேலவனே யென்ற வெட்டு.

ஆறுமுகன்றுதி செய்யாமனை யிறந்தாரை வைக்குந் தலமே
ஆன்புடன் பக்தி செய்யாதவ ருண்பது (தினம்)

அன்னமல்ல மலமே.

நாரணி பாலன்றன் னுலயஞ்சுற்றி நடந்துவராக்காலே (யிந்த
நாட்டில் பறை கொட்டும் தோட்டி பிணர்த்தனை
நன்றாய்ச் சுடுங்கோலே.

போரடர்சூரனைநீறுசெய்வேலை போற்றிசெய்யர்க்கமேவழிப்
போக்கருக்கே திசைக்காட்ட வென்றே பெயர்
போட்டுநட்ட மரமே.

நாரடுநன்மலர்த் தாரணி சண்முக நாதனெனு வாயே கெட்ட
நாற்ற மிகுத்திடும் சாக்கடைத் தண்ணீர்
நகமுமடை வாயே.

ஆதவஞெத்தவைவேலன்புனை யாராய்ந்துகொள்குளையேயென்
தன்பரே யின்பமாய் நம்புங்கள்
சொல்கிறே னய்யா தும்பித்துளையே.

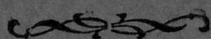
ஒதரியாத தருமவிந்நன் றமிழொப்பு முருகனையே மன்
துன்னியே பக்திபுரிந் திடுவீர்
விந்நந்தோடும் செய்வினையே.

வேறு.

மஞ்சலாவுப ரங்கிரிமேவிய வாசகனும் முருகேசன் தினம்
பூசனை செய்யன்பர் நேசன் இருள்
மண்டுங் கானிற்றிரங் கொண்டொராளை பா
ணன்டை யோடிவர கண்டஞ்சிய குற
மங்கைபோடு கலந்த விநோதனே
மாதரசைத் தொழ நாமே செய்த
பாதகம் யாவையும் போமே.

ஆஞ்சிடாத வனங்களை நீறுசெய் ஆர்ணவேணி சூமாரன் கடி
தாரொடு நீறணி ஐரன் நல்ல

அறந்தினஞ் சிறந்த பரங்குன்றினி லந்த
முறமயி லமர்ந்த சுரர்நமனை யெந்த
ன்னன்னமே கரம் சென்னியின் மேலிசை
தாவல்தாய் துதிநாமே செய்த
தீவினை யாவையும் போமே
எந்தவேளையு மந்தணர் மாமிறையேசொல வார்தனிவாசன்பொதி
காசல மாமுனி நேசன் உம்பர்க்
கிடரென்றுஞ் செய்கெட்ட மடவெஞ்சூர்ன் சட்டங்
கெடமண் சிரமுட்ட அடல்வெஞ்சரம் விட்ட
யெம்பிரானரும் பெர்ன்னலர் சீதள்
மேமிஞ் பாதவிசேஷம் பணி
நாமடைவோம் அவர் நேசம்
தந்தைமாதி னிடந்தனிலோதிய தாவையுமே யுணர்சீலன் உயர்
தேவர்கள் மீதனு கூலன் செழும்
தருவெங்கினு முல்லை மருவந்தமா ரெல்லை
பெருமைதங்கும் நல்லை தருமலிங்கன் சொல்லை
தண்டிலாவும் மலங்கலதாய்ணிந்
தாடிடு மாமயில் வீரன் கிரி
யூடுற வேல்விடு தீரன்.

இராகம் - இந்துஸ்தானி - தோடி - தாளம் - ருபகம்.

பல்லவி.

தருணமருள் தந்தாளு மையனே முருகையனே
தாரணிபுகழ் மதுராபுரி நாரணிமகிழ் மகனே யிது (தரு
அநுபல்லவி.

அருமன்ற யொலிசெறி பரங்கிரி வருழ்ருகனின் நிரும்யில்ப்பரி
வாகன்யிசையேறி யெனதுமுன் மாகனமுட னோடிவரநல்ல (தரு
சரணம்.

தாலமதில்பு ன்னுள்மறையவன் பாலனே னுமார்த்தகண்டன்றன்சீகர்
காலனுடல் நெளிவுறவதை ஆலமிடறர னருளிய [ஸ்

பாலனென வருமறுமுக	வேலவனே தினைபயிரி
கானகமுறு வேடர்மரபிலே	நவமணியாய் வளரிள
மான்னெனும் வள்ளி தானேமருவு	மோனவடிவமான குருவே (தரு
கன்மவினையினுலே பாவ	தென்ம மெடுத்த நாள்முதலாக
தன்மநெறிதனை யினதென	வுன்னியற வழியதுசெய
மன்னுமனமதுயிலர்களை	பொன்னகருறையிறையென
தான்மிகுகன வெனவியலான்	கவிசொனேன் வயிறுசெய்
யின் அறிவினா லுனைநினை யா	வறிவுளநாயினேனிது (தரு

தேடுதர்க்கரியாவரும் பொன்னேவிடு	ஆறுடையா தினமுனைப்
பாடும் தருமவிங்கன் துயர்	ஒடும்படியருள் செயவிழி
நாடும்வடிசுடர்வேலனே	நீடுகுழல்மிசை மலரிடு
பாவையருறவே பெரிதென	ஆவலதுகொளா துனதிரு
சேவடிதனையே கொடுபுவி மூவடி	அளந்தோன் மருகனே (தரு)

மங்களம்.

பல்லவி.

மங்களம் ஜெய மங்களம் சுப மங்களம் மிக மங்களம்

அநுபல்லவி.

ஐங்கரன்திக முறுமுகன்கம

லாசனத்தமர் வாணிக்கும் தினம்

(ம)

சரணம்.

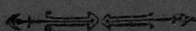
சோமனார்ருக்கு கொன்றயந்தும்பை செஞ்சடைமீதில்குடிஇ

ராமலிங்கர்க்கும் சவுடமாதுக்கும்

ரகுபதிக்கும் சம்பந்தர்க்கும்—தினம்

(ம)

சிந்து மெட்டு முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இராமலிங்கசுவாமி பேரில் ஏசல்.

விநாயகர் துதி வெண்பா.

சீர்பூத்த நல்லைச் செழுங்கோய் லின்மேவிப்
பேர்பூத்த ராமலிங்கப் பெம்மான்மேல்—தார்பூத்த
தாய்மக ளேசற் பாடத்தந்தீ முகமுடைய
தூய்மணியென் னாளுந் துணை.

சீருலவி நர்ஹமலர்த் தாருலவுங் கூந்த லவிழ்வானேன் நல்லூர்
தேவலன்மா மரபோர்கள் தினந்துதி
தினதயாபர ராமலிங்க ரணைந்தாரோ அதுகேள்

வாருலவுந் தனமாதர் கூறுமொழிக் கிணங்கி
வனம்சென்றே ரோஜா
மல்லிகை முல்லை மலரெடுக்கப் புதரில் றுழைந்தேன் சிகை
மெல்லக் குலைந்தது தாயே.

பிறைநிகர் நேர் துதலி லிட்ட
பெட்புறும் பொட்டழிந்த தென்ன மகளே என்றும்
பேர்பெறவா ணல்லை யூர்தனில்மேவிய
பிஞ்ஞகராகிய ராமலிங்க ரணைந்தாரோ அதுகேள்

விரை கமழ்பூங் காவினிற் போய்
விழிகள் பொத்தி விளையாடும் போது அந்நா
மெல்லியர் செங்கைவிரல் பட்ட கா லந்தா
வெய்யவனெத்த திலத் தமிழ்ந்தது தாயே.

வேல்தனை நிகர்த்த வுந்தன்
விழிக ளிரண்டும் சிவந்ததென்ன மகளே உகர்
விரமிகும் சிம்ம மேறிவருங் கவு
மாரிசெள டாம்பிகை மன்னருணை யணைந்தாரோ அதுகேள்

கோலமிகும் பூங்காவில்
கொம்பினுற்ற மலரை யெட்டிப் பார்த்தேன் ஆரும்
கூரும் மகரந்தம் தூரினதென்விழி
நேரில்விழ்ச் சிவப்பேறினது யெந்தன் தாயே.

பஞ்சினடி வஞ்சியே யுன்
 கஞ்சமுக மஞ்ச ளழிவானேன் அந்த
 வஞ்சசுர னுயிர் வாட்டியவென்'னம்மை
 மாதுசௌ டாம்பிகை நாதருன்னை யணைந்தாரோ அதுகேள்
 டிசஞ்சிலம்பு கொஞ்சம் நடைக் குஞ்சரத்தின்
 செல்வனைநான் தூக்கி யெந்தன்
 சித்தமகிழ்ந்துமே முத்தம் கொடுத்ததாள்
 சீதமகிழுக மஞ்ச ளழிந்தது தாரோ
 பவழிக ரிதழில் வடு
 இவளவற்றதென்ன வெந்தன் மகளே திகழ்
 புங்கய மாதுறைநல்லை நகர்வந்த
 துங்கமிகும் ராமலிங்க ருன்னைக்கலந்தாரோ— அதுகேள்
 தவழமதின் கையுடனே நற்செங்
 கதலிதிகர் துடைமடவாரோடு நற்செங்
 கன்னலை நானும் கடித்துச் சுவைந்ததில்
 மின்னும் முத்தென்னும் பல்லதுபட்டது தாயே
 சென்னிமிசை முத்துமுத்தாய்ச்
 சிந்துவதேன் வேர்வை யெந்தன் மகளே உயர்
 சித்தர் முனிவர்கள் நித்தம் துதிபுரி
 கர்த்தன் முக்கண் ராமலிங்க ருன்னை யணைந்தாரோ— அதுகேள்
 ஆன்னநடை மின்னிடையார்
 தன்னுடனே சோலைதனிற் சென்றே மிக
 ஆசையுடன் கையை விசியே நான்கும்மி
 துத்தரிக்கோ லொத்ததிறுக தாயே
 காதிவிட்ட கம்மல் கழாவானேன் அந்த
 கார்நிறமால் தங்கைசேர் திடமாப்புய
 நீர்மலி ராமலிங்கேசருன்னை யணைந்தாரோ அதுகேள்
 நத்துகிகர் கந்தரத்து
 நாரிய ரனைகருடன் கூடி வீதி
 நாடியோடிப் பந்தை நீடியகைப்பிடித்
 தாடினதால் ஓலை அப்பாற் கழன்றது தாயே
 நையலர்க் கெல்லா மரசி
 கையிலி லுறோ நெறிந்ததென்ன மகளே எழின்

துய்யமழ்விடை யுய்யும் ராமலிங்க

மெய்யனுன்னை யதி சையோகமா யணைந்தாரோ-அதுகேள்

மைதவழும் சோலையுந் குய்யும்

மண்டபத்தி னண்டை சென்றே

கையில்

வன்னமிகுங் கோலைப் பின்னியாடக்கரந்

தன்னிலிட்ட வண்டுதானே வுடைந்தது

தாயே

சுன்றெனுநற் றனத்தின் மிசையி

லின்றுநகக் குறியேது மகளே

பண்டு

மன்றுள் தின்றுடிய கொன்றைச் சடையனெம்

மய்யன் ராமலிங்க மெய்யனணைந்திட்டவாரோ அதுகேள்

அன்றொரு நாள் மாங்கனிரோ

ஜாவின்மலர்ச் செடியிசை சிக்கியதை

நானும்

ஆவலுடன் யெட்டித்தாவி யெடுக்கமுள்

ளங்கென்தனம் பட்டதாலே கிழிந்தது

தாயே

கும்பஸ்தன மீதி லிட்ட

செம்பவழ மாலைகுலை வானேன்

மதக்

குஞ்சரமாழுகன் றன்னை மகவென

கொண்டவய்ய னுன்னைகூடிக்கலந்ததிவ்வாரோ அதுகேள்

என்பருவ பெண்களுடன்

அன்பொடுபூங் காவினிற்கை கோர்த்து

நானும்

தும்பிபரந்து வந்தேனதன லெந்தன்

செந்துவரின் றொடைசேர்ந்து ஒன்றுனது

தாயே

ஓலமிடும் சிலம்பு தண்டை

காலையிட்டிக் கழன்றதென்ன மகளே

அந்த

பாலசப்பிதமண்ய வேலன் றினைப்பெற்ற

காலகாலன் றுமலிங்கர் கலந்தணைந்தாரோ

அதுகேள்

சிலமிதும் மாத ருடன்

சென்றேன் நான் ஒன்றுகச் சேர்ந்து

அங்கே

ஓலமிட்டாணெயின் வந்திடக் கண்டுநான்

ஒடிடக் கர்ற்றண்டை யாடிக்கழன் டது

தாயே

கண்ட மட்டும் விலையுயர்ந்த

கெண்டை யுடையிடை பேதுமகளே

அந்த

அண்டர்புகழ் நல்லேவிண்ணெற நற்றளி

கொண்டிடும்குமலிங்கேசருன்கைக்கொடுத்தாரோ அதுகேள்

அண்டைமனை அத்தை மகன்

அருணதி நீராடினவர் வந்தார்

அவர்

ஆசையுடன் தந்த காசிபனார்கிது

ஆனதினாலை மீதணிந்தே நெந்தன்

தாயே

மின்னலைப் போலுள மேனி

பொன்னினைப் போலிருப்ப தென்னமகனே

அந்த

மெல்லிய பிடேகவல்லி நம்தேவாங்கர்

தல்லிமணான் றையனைந்த திந்தவாரோ

அதுகேள்

கன்னல்மொழி மின்னனையான்

சொர்ன்னமுத்து மணத்தினுக்காய் போனேன்

அங்கே

கன்னிய றாடியமஞ்சள் நீரவ்விடம்

தன்னில்தின்றே நென்மேல்தான் விடுத்தாரடி

தாயே

செப்புநிகர் நகிலினுனி

யிப்படிக்கு கருத்த தென்ன மகனே

அன்னன்

முப்பூம் நீரா செய்தற்பரனாகிய

சிற்பரனுந்தனைச் சேர்ந்தனைந்த திந்தவாரோ

அதுகேள்

இப்புவிபேர் விலைமதியா

பொற்பதக்கம் தன்னை யெடுத்தணிந்தேன்

அது

செப்பமாய் மாம்பில்ப் புரண்டதனா லெந்தன்

சென்டுஸ்தனக் கண்ணிரண்டுக் கருத்தது

தாயே.

கொடியிடைபா யுனதுயெழில்

அடிவயிறு பருத்ததென்ன மகனே

உயர்

கோமள வல்லி குலவியனைந்தும்

ராமலிங்க ருன்னை நேமமுடன் கலந்தாரோ

அதுகேள்

வடிவுடையா ளன்னமுத்து

மகள்மனைக்கு யெனையழைத்தாள் சேன்மேன்

அவள்

வைத்தவடை பாயசத்துடன் அன்னம்பு

சித்ததினால் வயர்சற்றே பருத்தது

தாயே.

மருக்குலவும் திருக்குழலாய்

புனிப்புடனே கசப்பு மண்ணானேன்

இந்த

மாரிலத்தோர் துதிமோனப் பிரணவ
 ஞானதயாபர ஞமலிங்கரணைந்தாரே அதுகேள்
 திருப்பணைலாம் வெறுக்கு மொழித்
 தெரிவயர்களே சுவது முணர்ந்தேன் யேதோ
 தேனைப்போலே ருசிதானென்றிலை யென்று
 நரன்புசித்தேனல்லால் ஞாயங்கள் வேறுண்டோ தாயே
 தேகமெலாம் பசிய நரம்
 பாகிமுகம் வெளுத்து கெர்ப்பம் தெரிந்தும் அத்தைச்
 செப்பிடுமென்சொலை ஒப்பாமல்க் கோவமாய்
 இப்படிவார்த்தை யியம்புகிறு யெந்தன் தாயே அதுகேள்
 ஆகமிக வருகிடுமா
 தாகினும்தன் காந்தன் பெரிதென்றே கூறும்
 ஆகமசாஸ்த்திர மத்தையும் கற்றுவி
 வேகமில்லா வார்த்தை விள்ளுகிறு யெந்தன் தாயே
 தாய்பொறுக்காக் குற்ற முண்டோ
 தாயறியா கெற்பமுண்டோ கூறும் நல்ல
 தந்திரவார்த்தைக ளெந்த னிடத்தினில்
 யிந்தவிதம் சொல்லவந்த தறிந்திலேன் மகளே அதுகேள்
 சேய்பிழைதாய் பொறுப் பதுவும்
 சுதனதனை மறைப்பதுவு மியல்பே யென்று
 தேசத்தவர் மிகப்பேசும் பழமொழி
 வாசகந்தன்னை வழங்க அறியாயோ தாயே
 ஊழிமொழி யுள தேனு
 உலகமது பழிக்குமென வுரைத்தேன் நல்ல
 உத்தமமேயிகு பத்தினியான வெண்
 புத்திரியேவுன்னைப் பேசுவனோ யெந்தன்மகளே அதுகேள்
 ஆளன்முதற் றெய்வ மென்று
 அறையும் முன்னால் முறமைதன்னை யறிந்தும் நல்லூர்
 அம்பிளிர் நற்றளி தம்மிலெனக் கொண்ட
 அண்ணல் சுணவன் தெய்வம் நமக்கேயவர் தாயே
 செல்வி சவுடாம்பிகை யைத்
 தினமருவும் ஞமலிங்க ருன்னைக் கூடி

சித்தமகிழ்ந்து சுகித்தது நான்முனம்

செய்த தவப்பயனல்லவோ நான்பெற்ற மகனே

பல்புஷியோர் துயர் தவிர்க்கும்

பரம்பொருளாகிய றுமலிங்கர்

அருட்கண்

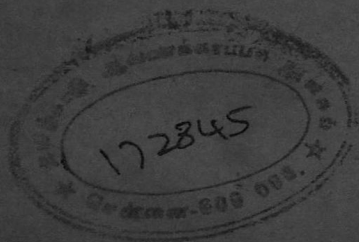
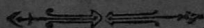
பார்வையினால் பதினாறு சுதன்பெற்று

பார்வதி லட்சுமிபோல் மிகவாழ்ந் திருமகனே.

வாழி.

சீர்மேவு தாதங்குளக் கரைவினாயகன் தினமுமிக வாழிவாழி
சீர்த்திமிகு புலவர் நாவதனில கலாதுற்றசெல்வி பாரதியும்வாழி
வார்மேவுவள்ளிதெய்வானையிருபுறம்வைத்த வடிவேலன்வாழிவாழி
வளமருவு நல்லைவரு ராமலிங்கேசரோடுமா துசவுடம்மைவாழி
பார்மேவுமடியர் துதி வாழுவந்தான் கருப்பண்ணன்மிகவாழிவாழி
பஞ்சானனச்சொக்கலிங்கம் மீனாட்சியொடுபகர்வீரபத்திரார்வாழி
ஏர்மேவுமிறையவர்களொடு முனிவர்கித்தர் மற்றெல்லோரும்வாழி
எழில்மிகுங் கல்விசுற்பிக்கும் நம்மாசிரிய நென்னாளுமிகவாழியே.

ஏ ச ல் மு ற் ழி ன் று .

உ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் அருப்புக்கோட்டை, கே. வி. ஆர். தருமலிங்கஞ் செட்டியாரவர்களிடத்திலும், டி. சிவசங்கரன் செட்டியாரவர்களிடத்திலும், டி. வீரப்பன் செட்டியாரவர்களிடத்திலும், அலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அனா 6.

இராமலிங்கக்குருக்கள்,

புரோப்ரைட்டர்

சச்சிதானந்தம் பிரஸ்,

லிருதுபட்டி.